

100100100100100100100100
100
100100100100100100100100
100
100100100100100100100100
100
100100100100100100100100
100
100100100100100100100100
100
100100100100100100100100
100
100100100100100100100100
100

100100
100100
100100
100100
100100
100100
100100
100100
100100
100100
100100
100100
100100
100100
100100
100100
100100
100100
100100

NGUYỄN HUY CÔN

TRUYỆN 100 CHỮ

TẬP 4

hà nội, 2016

100100100100

100100100100100100100100

100

k i m t h i

NGUYỄN HUY CÔN

TRUYEN 100 CHU
TRUYEN 100 CHU

TẬP 4

việc

Đông Tây

Hà Nội - 2016

toanxuong

陈全昌

Trần Toàn Xương

*Nhớ gì kể nấy
Nghĩ sao viết vậy
Trong trăm chữ ấy
Việc mình,*

việc người,

301. GIỜ TRĂNG LỊCH SỬ

Đúng vậy, tôi đang giờ những trang lịch sử qua những trang anbum tem sưu tầm của tôi. Cái tem này in hình thống chế Pétain sử dụng thời Pháp thuộc nhưng đã có các chữ “ Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa in đè lên trên. Tem này nhắc lại những ngày Cách mạng Tháng tám năm 1945 mới thành công, trăm thứ việc, phải dùng tạm cái tem cũ. Rồi tem in hình chủ tịch Hồ Chí Minh sau đó đã đàng hoàng hơn. Thế rồi chính cái tem này lại in bằng giấy bản rất xấu. Đó là khi cuộc Kháng chiến đã bắt đầu. Còn đây là tem chiến thắng Điện

Biên Phủ với hình anh chiến sĩ đứng bồng súng trên
hầm De Castrie, v.v.

Có những cái tem còn nhắc nhớ tôi những khoảnh khắc
thời thơ ấu. Ví như cái tem có hình nhà văn Victor
Hugo này, tôi bóc ở phong bì một người Pháp cho tôi
trên hè phố Phan Đình Phùng khi tôi đã vào thành Hà
Nội, học tại trường Chu Văn An.

302. PẰNG PẰNG

Anh, em lúá tuổi lên mười
Cùng nhau đùa nghịch vui cười ròn tan
Đưa kẻ cắp, đưa công an
Anh nhằm giữa trái tim em bắn liền

*Pằng, pằng anh mới giờ tay
Pằng, pằng em đã lăn quay ngã liền
Pằng, pằng hai tiếng thiêng liêng
Pằng, pằng em có thể quên bao giờ*

Giờ đây ta đã lớn khôn
Mà em vẫn cứ ngóng trông anh về
Nhưng anh đâu thích trò về
Của thời thơ ấu bạn bè con trai

*Pằng, pằng anh mới rủ thôi
Pằng, pằng thích thú em chơi vui liền
Pằng, pằng hai tiếng thiêng liêng
Pằng, pằng em có thể quên bao giờ*

Bây giờ anh đã đôi mươi
Tình yêu thế chỗ nơi người bạn xưa
Chẳng ai dối trá lọc lừa
Khi ai bỗng đến tình cờ bên anh

*Pằng, pằng anh đã rời em
Pằng, pằng em vẫn lòng kiên ngóng chờ
Pằng, pằng hai tiếng thiêng liêng
Pằng, pằng em có thể quên bao giờ*

Chợt nhìn bọn trẻ vui đùa
Mà long se lại, vẫn trò chơi xưa
Đứa giờ súng, đứa chết vờ
Những hình ảnh ấy bao giờ cho quên

*Pằng, pằng em nhớ ngày nào
Pằng, pằng tất cả ùa vào tim em
Pằng, pằng hai tiếng thiêng liêng
Pằng, pằng em có thể quên bao giờ*

*Bài dịch thơ Pháp "Bang bang"
Trong tập :thơ "Đôi dòng cảm xúc" của NHC*

303. TRÁI ĐẤT VÀ CÁI HỘP THUỐC LÁ

Một thầy giáo địa lý có hai cái hộp đựng thuốc lá: một cái tròn và một cái vuông. Ông dùng cái thứ nhất trong những ngày làm việc trong tuần, còn cái thứ hai thì chỉ dùng vào chủ nhật và những ngày lễ tết vì nó đẹp hơn.

Một hôm, khi giảng cho học sinh về hình tượng Trái Đất, thầy giáo giơ cái hộp tròn ra và nói :” Các trò xem đây, Trái Đất giống như cái hộp thuốc là này”.

Ít lâu sau, viên Thanh tra đến kiểm tra học sinh, gọi một em để hỏi xem Trái Đất hình gì. Cậu học trò này liền thoáng đáp:” Trái Đất tròn vào những ngày làm việc trong tuần và vuông vào những ngày lễ tết !”.

Trích :” Truyện vui song ngữ Pháp-Việt” của NHC

304.NHÀ NGÔN NGỮ HỌC ĐÁNG QUÝ

Tôi quen anh khi chúng tôi cùng tham gia lớp học về Thông tin KHKT của Tổ chức phát triển LHQ (PNUD) năm 1986. Quê anh ở tận Lạng Sơn, là Phó Giáo sư ngôn ngữ học, Tiến sĩ ngữ văn. Tốt nghiệp về Pháp ngữ, anh ra sức trau dồi

thứ tiếng này để nghiên cứu, phát triển tiếng Việt , ngoài ra anh còn quan tâm đến việc nghiên cứu các ngôn ngữ dân tộc ở Việt Nam . Anh là tác giả và đồng tác giả của gần 20 cuốn sách, trong đó có: *Nghiên cứu ngôn ngữ các dân tộc thiểu số ở Việt Nam, Nghiên cứu đối chiếu các ngôn ngữ ở Việt Nam, Từ điển thuật ngữ ngôn ngữ học Việt-Anh-Pháp-Nga, Từ gốc Pháp trong tiếng Việt, v.v.*

Từ khi quen biết anh, chúng tôi có cơ hội trao đổi kinh nghiệm nghiên cứu và biên soạn từ điển, sách báo...Tình bạn giữa chúng tôi ngày càng gắn bó.

305. Ở HIỀN GẶP LÀNH

“Có những chuyện xảy ra không thể tin được, nhất là những lúc không may, cơ nhỡ mà có “ quý nhân phù trợ”. Huy kể tiếp:”Năm 1952, khi gia đình mình từ hậu phương về Hà Nội do có chủ trương giảm chính, nhiều cán bộ nhà nước không có việc làm, phải “về thành” khi đó gọi là “dinh tề”. Gia đình mình năm người lóc nhóc đi bộ từ Thanh Hóa ra đến địa phận của tỉnh Hà Nam thì vào đến vùng tạm chiếm. Phải đi gấp để đến nơi này trước khi xắm tới kẻ có chiến sự tại đây. Khoảng 6 giờ chiều gia đình mình qua được ranh giới này. Đây là một

thị trấn, có nhà thờ Công giáo. Đang ngỡ ngác chưa biết đêm nay trú ngụ ở đâu hay ngồi ngủ tạm ở chợ quê này thì có người vỗ vai bỏ tôi và thốt lên: “ Bác Hiên đây à ! Em Hân đây !”. Thoạt đầu, bỏ tôi rất ngạc nhiên, nhưng sau giây lát, bỏ tôi chợt nhớ ra và kêu lên: “Hân thộn” phải không ? Hai người ôm chặt lấy nhau. Và thế là đêm đó tôi được ngủ trên một cái giường chần đệm êm ái, trước đó lại được uống sữa bò nóng. Cả hai thứ này hàng đã hàng chục năm tôi không được hưởng vì tản cư nay đây mai đó !

Rồi sau, tôi hỏi bỏ tôi:” ông Hân là ai mà tốt với bỏ thế ? Bỏ tôi bảo:” lâu rồi, bỏ có thanh minh cho chú ấy một việc mà người ta vu cáo cho, thế mà chú ấy còn nhớ lâu thế đấy !

306. CÂY CẦU ĐẠI LỄ

Cây cầu bắc qua đường *
 Đề chào mừng Đại Lễ
 Nhưng hoàn thành thật trễ
 Nằm vắt vẻo bên đường
 Bởi không đồng thuận hướng:
 Bên thi công cứ làm
 Mà địa phương không biết
 Còn dân thì phát khiếp:
 Cầu chắn ngang ngõ vào

Đại Lễ đã qua lâu**
 Cầu đã khánh thành đâu
 Vì đang còn ...kiểu kiện !

* Cầu cho người đi bộ bắc ở trước số ngõ 25, phố Nguyễn Chí Thanh, Ba Đình, Hà Nội bắc để mừng 1000 năm Thăng Long
 ** Đến tháng cuối năm 2010 vẫn chưa xong

307. THUẬT COI TƯỚNG CHỮ VIẾT

Balzac thích nghiên cứu thuật coi tướng qua chữ viết. Ông tự cho mình là có thể xác định tính nết từng người qua chữ viết của họ và đoán được cả hậu vận nữa.

Có lần, một bà mang tới chỗ ông một quyển vở học sinh:

_ Thưa thầy, xin thầy cho biết tương lai của đứa bé này ra sao ạ ?

Balzac xem kỹ quyển vở rồi bảo:

_ Thế bà là mẹ đứa trẻ này hay họ hàng gì với nó ?

_ Không, thưa thầy.

_ Nào, bây giờ tôi nói hết cho bà nghe nhé. Tôi sẽ nói cho bà biết hết sự thật. Thằng con trai này không

hề thông minh chút nào, nó rất lười và chẳng làm nên trò trống gì đâu !

Người đàn bà phá lên cười:

— Sao vậy, ngài Balzac, tại sao ngài không nhận ra chữ của mình ? Quyền vở này là của ngài đấy !

Trích : " Truyện vui song ngữ Pháp-Việt " của NHC

308. CÓ BAO NHIÊU LỄ TẾT CỔ TRUYỀN ?

Đầu Xuân mách bạn thế này :

Cổ truyền lễ tết, tháng ngày trong năm

Khai hạ là tết trước rằm

Tháng giêng mồng bảy đánh nầm cây nêu

Thượng nguyên là tết Phật kêu

Đến chùa lễ bái, cầu siêu mọi nhà

Rồi đến mồng ba tháng ba

Là tết **Hàn thực** dân ta đã từng

Trôi, chay hai thứ bánh thường

Dâng lên cúng lễ, bái đường gia tiên

Tháng này ta chớ lãng quên

Thanh minh tảo mộ khắp miền nghĩa trang

Xuân qua, hạ mới ghé sang

Lê “ *giết sâu bọ* ” mồng năm tháng nào ?

Tháng năm, **Đoan ngọ** tết vào

Khuất Nguyên thuở ấy ai nào nhớ đâu ?

Tháng bảy chẳng cứ nghèo giàu

Toàn dân “ *xá tội vong nhân* ” ngày rằm

Tháng tám, ăn bánh nghênh trăng

Trung thu tết của muôn ngàn thiếu nhi

Trùng cửu là lễ tết gì ?

Mồng chín tháng chín đâu bì vùng cao

Lại còn **Trùng thập** thế nào ?

Chè kho, bánh trái biếu chào người thân

Hạ nguyên lại đúng ngày rằm

Tháng mười com mới, mừng thăm nhà nông

Tháng chạp nhớ “ *tết ông công* ”

Hăm ba ngày ấy Táo quân châu trời

Tuần sau, Tết lại đến rồi

Nguyên đán (*Tết Cả*, có người gọi thay)

Chẳng ai quên được tết này

Mùa màng vừa rút, vui ngày Tân Xuân !

*

Rồi *người xây dựng* ra quân

Công trình hoàn tất, mừng Xuân bốn mùa

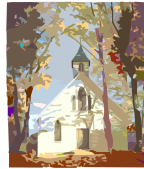
NGUYỄN HUY CÓN

T/c Người Xây dựng số Tết Kỳ Mão (1999)

309. TRẺ EM THỜI @ V

Vẫn lại chuyện về đứa cháu ngoại của chúng tôi. Hôm nay bà ngoại lì xì cho cháu tờ 500 ngàn đồng để mừng cháu nhập học trường Mẫu giáo. Cháu thích lắm, đưa hai tay nhận phong bì và cúi đầu xin bà. Động tác tiếp là nó đứng dậy, vẫy hai tay từ biệt bà : “Bai, bai !”. Thì ra nó nghĩ là kết thúc buổi sang chơi nhà bà. Với cá tính của cháu, chắc là được đi học, cháu sẽ mạnh dạn hơn, hiểu biết hơn và chắc chắn còn chủ động nhiều hơn. Bà còn đùa, bảo là chẳng bao lâu sẽ được cử làm lớp trưởng ấy chứ ! Cứ thử xem. Điều mong mỏi nhất của gia đình là cháu luôn mạnh khỏe, vui chơi và học đâu biết đấy.

310. TRONG BUỒNG BỆNH NHÂN

Lại nói về những ngày tôi nằm tại phòng bệnh của bệnh viện Hữu Nghị. Năm bệnh nhân khác trong phòng với tôi mỗi người một kiểu. Đây, ông nằm cạnh giường tôi ở sát tường thì bất động, động tác nào cũng phải có sự trợ giúp luôn tay của bà vợ. Người thứ hai nằm cạnh

tôi về phía tay phải là một thầy giáo, bằng tuổi tôi, nhưng trọng lượng thì gấp đôi tôi. Ông ta to lớn nhưng nhiều bệnh lắm. Vì nghi ung thư, nằm đây hai tuần rồi để chờ xem có phải sinh thiết không. Có một bệnh nhân lại hiếu động, hay lang thang hết phòng này sang phòng khác và đòi chuyển phòng bệnh xoành xoạch. Một bệnh nhân khác, trông dáng rất trẻ, vui chuyện và lảm bệnh, cũng đã có tiểu sử tiền liệt tuyến như tôi nhưng trong ngực lại có đến hai cái xi ten. Điều dễ nhận thấy là ông nào cũng có bà vợ phục vụ ngày đêm, chẳng thấy con cái đâu. Cùng lứa tuổi, cùng là cán bộ về hưu và cùng cảnh ngộ cuối đời là vào nơi này, nên mọi người đồng cảm và sớm thân mật với nhau. Mời nhau một miếng táo, nhường nhau một chai nước khoáng, hoặc đỡ nhau khi đứng dậy, v.v. là những cảnh thường gặp ở đây.

311. BỘ BÁCH KHOA TOÀN THƯ ĐẦU TIÊN CỦA VIỆT NAM

Đó là bộ sách *Văn Đài Loại Ngữ* do Lê Quý Đôn biên soạn và hoàn thành vào tháng bảy năm Quý Tỵ (1773) tại Kinh Nghĩa Đường, phường Bích Câu (Thăng Long).

Sách bình luận về các loại văn chương, sự vật, phong thổ đã nói trong sách cổ kim, dẫn việc xưa, chứng việc nay, lời văn rất là bao quát.

Bộ sách này đã giới thiệu được một cách đầy đủ tinh hoa của văn hóa Việt Nam và sự chịu ảnh hưởng mức độ nào đó của văn hóa Trung Hoa.

Vân đài là đài chứa sách, có trừ một bằng vân hương. Vân hương là hoa một loại cây, có khả năng chống mọt tốt, thường được ghép vào trong sách để bảo quản lâu dài. *Loại ngữ* là những câu chuyện được sắp xếp thành môn loại chung với nhau, với ý nghĩa loại thư là những bộ sách có nội dung tổng hợp, tương đương với encyclopedia, tức bách khoa toàn thư ở các nước phương Tây.

Nội dung của bộ sách này gồm trong 9 chuyên mục. Đó là: Lý khí, Hình tượng ngữ, Khu vũ ngữ, Vựng điển ngữ, Văn nghệ ngữ, Âm tự ngữ, Thư tịch ngữ, Sĩ quy ngữ và Phẩm vật ngữ.

Bài viết cho t/c Từ điển học & Bách khoa thư của NHC

312. ĐẢM BẢO TOÀN BẰNG DA

Một người Mỹ sang du lịch ở Châu Âu có một người hầu Đức. Khi đến một khách sạn ở Áo, ông sai đi đăng ký tên họ tại phòng đón tiếp. Một lát sau, người Mỹ hỏi đã làm cái việc ấy chưa, người hầu đáp:

– Vâng, con đã làm rồi ạ !

Người Mỹ có cái tên khó phát âm nên ông nghĩ rằng chưa chắc người hầu đã viết đúng, bèn hỏi lại:

– Thế mà viết tên tao thế nào ?

– Thưa ông, con không phát âm được tên ông nên con chép nguyên xi mấy chữ trên va-li của ông đấy ạ !

– Nhưng tên tao có ghi trên va-li đâu ! Hãy mang sổ ghi khách du lịch cho tao xem nào ?

Người ta mang cuốn sổ lại và người Mỹ đọc được mấy chữ sau:

– Ông *Garanti tout cuir* (Đảm bảo toàn bằng da)

Trích "Truyện vui song ngữ Pháp-Việt" của NHC

313. VIỆC LÀM ĐÚNG LÚC

Mấy hôm nay trên Đài Tiếng nói Việt Nam có thông báo về việc chuẩn bị Hội thảo "Gìn giữ sự trong sáng trong tiếng Việt", chủ yếu trong lĩnh vực Phát thanh và Truyền hình. Tuy vấn đề đặt ra hơi muôn, song còn hơn là không đã động đến vấn đề này tuy trong thực tế nảy sinh nhiều điểm cần bàn thảo. Thiển nghĩ :có hai vấn đề cần xác định:

– Thứ nhất: Hiểu thế nào là sự trong sáng trong tiếng Việt.

Thứ hai: Đặc điểm của tiếng Việt trong Phát thanh và Truyền hình.

Chẳng hạn, vấn đề thứ nhất cần bàn thế nào là thuần Việt, là ngôn ngữ đời thường, là đặc trưng tiếng Việt khác hẳn các ngôn ngữ khác, v.v.

Vấn đề thứ hai cần bàn là tiếng Việt trong thông tin, truyền thanh và truyền hình. Do vậy nói có sự kết hợp với hình ảnh, chữ phụ đề, nói tiếng Việt với nhiều hình thức khác nhau: phỏng vấn, phổ biến kiến thức, phân biệt với nhiều tiếng nước ngoài khi phổ biến tin tức thế giới.

314. TRỪNG TU BẢO QUẢN DI TÍCH

Một số bạn hỏi, xin nêu một số nội dung chủ yếu của vấn đề này:

- 1) Bảo quản cấp thiết :gia cố bộ khung và cấu kiện.
- 2) Tu sửa theo cách cổ truyền (theo cách các cụ vẫn làm) là hồng đầu sửa đáy. Thay thế, rất hạn chế những thành phần kết cấu đã mất hẳn khả năng chịu lực. Trong việc này nên sử dụng kỹ thuật cổ truyền là chắp vá và nối, tận dụng các cấu kiện cổ, sử dụng rộng rãi mộng liên kết và sơn ta. Giữ tối đa các thành phần trang trí.

- 3) Tôn tạo trong phạm vi có thể như phục hồi bộ cục mặt bằng truyền thống, giải quyết thoát nước, trồng cây, kê ao hồ và sử đường đi lối lại.

Phương châm cơ bản là gia cố, nâng cấp di tích kiến trúc trên cơ sở tôn trọng những đặc điểm kiến trúc và trang trí hiện có của di tích.

315. HỌA BÀI NĂM MỚI CỦA LÊ HÂN

Hoa vẫn nở như ngày năm nọ

Chim vẫn về ríu rít gọi nhau

Mùa Xuân mới đang mau trở lại

Vườn em thêm rực rỡ sắc màu

Kìa phương Đông ánh hồng tỏa sáng

Khắp nơi đang rộn rã tiếng cười

Đẹp từng nhà, tươi từng góc phố

Tiếng trẻ thơ ngộ ngộ reo vui

Áp ủ hoài bao nỗi riêng tư

Lặn trong tiếng đàn từ muôn thuở

Những bông hoa chờ màu tô vẽ

Tùng nét cong uốn nhẹ mà thành

Hoa vẫn nở trong mùa Xuân đẹp

Và sắc hương tô thắm cho người

Em hãy vui đừng rời nhịp sống
Nửa vòng cầu, kỳ vọng đời tôi !

Hà Nội, 4 tháng 1 năm 2016

316. ĐÊM MƯA

Tỉnh giấc mưa rơi át tiếng gà
Quen giờ eo óc gáy xa xa
Rào rào mái rạ mưa gieo nhịp
Tí tách bên sân ngõ mấy nhà
Ấm áp trong chăn mà thức giấc
U buồn sao chẳng hé vui ra ?
Đêm mưa, vắng lặng càng thêm nhớ
Ấp ủ tình yêu em với ta...

Trích “ Thuở ban đầu” của NHC

317. TRẢ Đũa

Một nhà văn có tài về sống trong mái nhà tranh nhỏ ở
thôn quê. Như một người làm vườn không chuyên nghiệp, ông

rất say mê với vườn tược và trồng hoa. Bên hàng xóm là nhà
một vị giáo sư già, cụ có một thư viện rất đẹp.

Một hôm nhà văn xin người hàng xóm cho mượn một
cuốn sách cần cho công việc của mình.

Cụ giáo sư bảo :

— Chao ôi ! Không được đâu ! Tôi có một nguyên tắc là
không bao giờ đưa sách ra khỏi thư viện, nhưng nếu ông muốn
thì đọc ở nhà tôi suốt ngày tôi cũng vui lòng.

Ít lâu sau, chính cụ hàng xóm, chắc đã quên đứt câu
chuyện về cái thư viện, muốn mượn nhà văn cái bình tưới cây.

Ông này trả lời:

— Không được đâu ! Tôi có một nguyên tắc là không
bao giờ đưa bình tưới ra khỏi vườn, nhưng nếu cụ muốn, thì
tưới ở nhà tôi suốt ngày tôi cũng vui lòng !

Trích “truyện vui song ngữ Pháp-Việt” của NHC

318. KỶ DẠU TỰ THỌ PHÓNG TÁC

Đó là tên bài thơ cuối cùng của cha tôi. Sau cuộc giải
phẫu ung thư dạ dày hơn nửa năm thì cha tôi mất, thọ 62 tuổi
(sau ngày khai bút đầu Xuân này 17 ngày)

Đầu Xuân, vui Tết hãy mừng ta:

Ba tám Xuân vui đợi đó mà !

Vui vợ tuổi tăng, tăng sức khỏe
 Vui con thêm cháu, cháu như hoa,
 Họ hàng thân thuộc vui đùm bọc
 Bè bạn lân bang vui một nhà.
 Ba tám Xuân vui, vui trọn vẹn
 Và vui Thống nhất ắt còn ta !

*Mùng một tháng giêng Kỷ Dậu
 (16-2-1969)
 Khai Bút: Tuấn Hiền*

319. CẢM ƠN ANH

Nhìn lại số sách của mình được xuất bản xếp khá nhiều trong tủ sách, tôi luôn nhớ và cảm ơn anh, người đã động viên tôi viết sách và giới thiệu với nhà xuất bản Khoa học và Kỹ thuật in cuốn sách đầu tay của tôi năm 1985. Anh còn kèm tôi một tuổi nhưng đã có sách ở nhà xuất bản này trước tôi hàng chục năm. Anh là Giáo sư, Tiến sĩ khoa học, còn tôi chỉ là một chuyên gia trong ngành, chẳng có học hàm học vị gì. Tuy nhiên anh trân trọng và xem tôi thực sự là người bạn. Anh không hề ngại ngùng, ngay cả khi bị tai biến cách đây hơn 10 năm, Hiện anh vẫn bận rộn hàng ngày với công việc của một Tổng giám đốc Liên hiệp Khảo sát địa chất - xử lý nền móng công trình.

320. COI CHỪNG MÔI TRƯỜNG TRONG THIÊN KỶ MỚI

Trước ngưỡng cửa bước sang thiên kỷ mới
 Nhấn loài người đừng chờ đợi, khoan tay
 Phải đón trước cả những rủi cùng may
 Phải biết trước những thiên tai, thảm họa
 Phải lường trước nhiều phát sinh, hậu quả
 Đang chờ ta, sáu tỷ người, tất cả
 Môi trường sinh thái, năng lượng, nông lương
 Cạn kiệt nước nguồn, nóng nung Trái Đất
 Cứu Hành tinh không cầu Trời khẩn Phật
 Mà xông vào khoa học đỉnh cao
 Mà cùng nhau phát động những cao trào
 Cho cộng đồng lao vào khắc phục
 Cứu Trái Đất đang rất trong bị đục
 Bao Kỳ quan cần khôi phục trùng tu
 Bao con người cần cứu sống từng giờ
 Bao đất bước chưa thật là sung sướng...

NHC đăng trong t/c Người Xây dựng 12/1999

321. TRẺ EM THỜI @ VI

Lại nói tiếp về đứa cháu ngoại của tôi. Hôm nay cháu đi khai giảng. Nói to chuyện chứ em vào học *Trường Mẫu Giáo Tuổi Thơ* ở gần nhà. Một tháng trước, khi mẹ nhắc đến chuyện đi học, nó nói bâng quơ: “ vớ va vớ vẩn”, nhưng hôm nay, được đi học, xem ra thích đây. Này nhé: đòi mặc váy đẹp, tóc buộc nơ, bôi tí son vào môi cùng bố đi đến trường, vênh váo ra trò. Khi về, tôi hỏi:” Con thích học không, nó cười và bảo : “ Thích, ông ạ. Trường học đẹp và cháu có nhiều bạn lắm !”

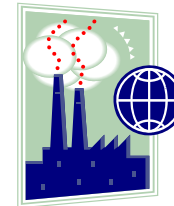

322. KHÔNG SỢ MÁY TÍNH

Chuyện là như thế này :

Khi hợp tác với Công ty BuilvietInfo trong việc xuất bản tạp chí Nhà thầu & Thị trường Xây dựng, chúng tôi được mấy cậu ở Công ty này khen là :” Các chú ở đây không sợ máy tính !”. Tôi hưởng ứng ngay câu này và bảo :” Đúng thế ! Vẫn dám dùng máy tính trong công việc và tự đánh máy vi tính, kể cả sử dụng các font tiếng Nga, Trung đấy ! Mấy cậu cười và

nói : “ Chúng cháu biết nhiều bác giỏi nghề, trước kia viết nhiều sách, nhưng nay ít xuất bản được sách vì không tự đánh vi tính được bản thảo của mình; còn nếu thuê thì vừa tốn kém, chất lượng lại không đảm bảo, nhất là tài liệu có nhiều tiếng nước ngoài. Còn các chú ở đây, tuổi cao rồi mà còn sử dụng máy tính, chúng cháu xem là dũng cảm vì công việc đấy thôi !

323. BỆNH NHÂN PHÒNG 306

Quên nói là sau khi mổ, người ta đẩy xe tôi đến phòng 306 của tầng 3 cũng tại ngôi nhà này của bệnh viện. Tại đây tôi lại gặp những người “hàng xóm” mới, đáng nhớ trong lần điều trị này. Cao tuổi nhất là ông Hợi, đúng 80 tuổi rồi nhưng còn nhanh nhẹn lắm. Ông là cán bộ ngoại giao, đã nhiều năm ở sứ quán các nước Nam Á và Trung Đông. Khi về hưu, ông còn chịu khó mở lớp tiếng Anh dạy bọn trẻ. Nằm ngay giường kề tôi là ông Doanh, kém tôi 4 tuổi, người đầy đà, vừa mổ trực tràng, có bà vợ chiều chuộng cho ăn uống suốt ngày. Năm sát

tôi, về phía tường có cửa sổ là Tiến, giảng dạy tin học ở một trường đại học. anh này cũng vừa mở tiền liệt tuyến.. Nằm ở góc đối diện với anh chàng này là ông Quang, em bạn học tôi, hiện làm ở bộ Nông nghiệp và Phát triển nông thôn. mở khối u ở bắp đùi. Giường kề với anh này là một ông vừa mở trực tràng, ỉa đá tại chỗ, lại điếc nữa. Bệnh nhân mỗi người một vẻ, nhưng cao tuổi và về hưu cả rồi !

324. CHUYẾN TÀU ĐÁNG NHỚ

Hơn hai giờ chiều, con tàu từ từ rời ga mang theo những cảm giác là lạ, nếu không muốn gọi là xao xuyến. Đêm ấy, ánh trăng quá mờ không đủ soi rõ Mục Nam Quan, nhưng chúng tôi cũng biết được tàu qua biên giới vào lúc nào.

Bàng Tường. Mười hai giờ bốn mươi phút. Đúng vào lúc vừa chuyển sang tàu của Trung Quốc, tôi gỡ sổ ghi nhanh những dòng chữ đầu tiên.

Đêm ấy tưởng không thể nào ngủ được, thế mà vì mệt quá hay do tiếng lạch cạch đều đều của bánh xe tàu hỏa ru ngủ, tôi chợp mắt khi nào không biết nữa. Khi

trở dậy, nhìn qua cửa sổ tàu hỏa thấy trời mưa lất phất. Qua lớp kính còn đọng hơi nước tôi đọc được hai chữ “Nam Ninh”. Thì ra tàu đang đỗ ở ga.

Chúng tôi chỉ có việc ăn, ngủ...thế thôi, tán gẫu chán lại xuống sân ga hít thở không khí, chạy đi chạy lại cho đỡ bó căng mỗi khi tàu cập một ga mới. Cũng trong những phút như vậy, chúng tôi mới có dịp quan sát, ngắm nhìn người Trung Quốc sinh hoạt ra sao. Một điều hay hay, ít thấy ở ta là tất cả những người bán hàng rong ở dọc đường tàu trong sân ga đều nhất tề đứng nghiêm chào con tàu khi nó chuyển bánh rời ga, tiếp tục hành trình.. Trong nhật ký của tôi còn ghi: 10 giờ 35 phút, tàu đang trên đường đến Liễu Châu. Lúc ấy chắc là tàu lắc dữ lắm nên bài thơ đầu tiên làm trên đất nước Trung Quốc viết trong Nhật ký nguệch ngoạc quá chừng!

(20-10-1964)

Trích: 84 ngày xa nước-NHC

325. THỪA THẦY, THIẾU THỢ

Đó là hiện trạng mất cân đối ở ta, thể hiện việc chưa coi trọng nghề nghiệp bằng học vị, bằng cấp. Cứ đên một bệnh viện cỡ thành phố mà xem. Ở cửa phòng

khám gần tâm biến “ Tiến sĩ Nguyễn văn A...” hay Thạc sĩ Đỗ thị B...”. Người bệnh chỉ cần biết và tin vào ông/bà *bác sĩ* khi đến bệnh viện, còn ông có bằng gì, đồ đạc thế nào, ai cần biết ! Một số ngành khác cũng vậy: đi tìm thầy kiện tụng, thì cần Luật sư chứ cần đâu ông học luật có bằng cấp cao. Đi nghe nhạc thì tin vào ông chỉ huy dàn nhạc có kinh nghiệm, đã nổi tiếng chứ cần gì phải giới thiệu học vị ra.

Tình trạng này đã dẫn đến tình trạng thất nghiệp chiếm tỷ lệ cao trong số người có bằng cấp, học vị. Nghe tưởng là nghịch lý, nhưng điều này phản ánh đúng sự thật: thừa thầy, thiếu thợ, chưa coi trọng nghề nghiệp !

326. MÓN NĂM

Trong thời gian ở Đức, Alexandre Dumas luôn luôn lúng túng vì không biết tiếng Đức.

Một hôm, ông đi qua rừng, trời mưa rất to, ướt hết quần áo nên ông phải tìm một chỗ trú chân qua đêm.

Thấy một quán trọ, ông bước vào. Người chủ quán hỏi ông bằng tiếng Đức:

— Ngài muốn gì ạ ?

Dumas đã đói bụng lắm nên muốn dùng bữa ngay. Rất thèm năm nhưng không biết làm cách nào để

chủ quán hiểu được. Nảy ra ý nghĩ, ông lấy một tờ giấy và vẽ một cái năm, chia ra cho chủ quán xem.

Vì nhà văn cũng chẳng có tài vẽ lắm nên hình vẽ này chỉ na ná cái năm. Còn chủ quán, rất tử tế, sẵn sàng phục vụ khách hàng, gạt đầu ra điều hiểu ý.

Đang khoái là sẽ được thưởng thức món năm thì chủ quán mang ra một chiếc ô to đùng, trình trọng đưa cho Dumas với một nụ cười tươi nở trên môi.

Trích “truyện vui song ngữ Pháp-Việt” của NHC

327. HỌA LẠI BÀI GỬI NGƯỜI TRỒNG HOA

Em gửi tới anh những đóa hoa
Với cả tình yêu tự xứ xa
Hồn thơ ấp ủ trong từng đóa
Đậm đà như tình bạn chúng ta

Em gửi tới anh những đóa hoa
Chúc anh mãi mãi được an hòa
Đẹp mãi sắc hương loài hoa lạ
Mong gặp lại anh trên quê ta

Em gửi tới anh những đóa hoa

Tình nghĩa muôn năm chẳng phai nhòa
 Biển trời muôn dặm tuy xa cách
 Thương yêu còn thắm mãi trong ta
 Em gửi tới anh những đóa hoa
 Sắc hương đượm cả nỗi nhớ nhà
 Năm tháng qua đi, tình càng thắm
 Tình càng gắn bó dẫu muôn xa

*Thế Việt, CHLBĐức
 9 tháng 4 năm 2016*

328. CUỐN TỪ ĐIỂN ĐẦU TAY CỦA TÔI

Năm 1984, nhà xuất bản KH&KT đặt tôi biên soạn cuốn từ điển Xây dựng Nga-Việt. Rất may là trước đó tôi có dịp sang Liên Xô công tác, và gặp được một số tác giả biên soạn từ điển Xây dựng cho SEV (Hội đồng tương trợ kinh tế các nước XHCN). Họ động viên và hoan nghênh tôi biên soạn thêm từ điển Nga-Việt để hoàn chỉnh bộ từ điển trong lĩnh vực này của các nước XHCN. Bản thảo của tôi được chọn để hợp tác giữa hai nhà xuất bản KH&KT Việt Nam và nhà xuất bản Ruxki Yazik của Liên Xô. Đến năm 1989, cuốn từ điển Xây dựng Nga-Việt được xuất bản tại Liên Xô, có 37.000 thuật ngữ, bìa giả da, giấy trắng được gửi về Việt Nam. Tôi vô cùng phấn khởi khi cầm trong tay cuốn từ điển này, bởi đã thực hiện được ý nguyện sau đúng 30 năm ra trường.

329. CHIẾN TRANH... TỪ ĐIỂN

Cuộc” chiến tranh” về từ điển hiện hình rõ rệt khi xuất hiện một hình thức từ điển mới vào những năm đầu của thế kỷ 21. Đó là các đĩa CD, VCD hay DVD, gọi chung là *từ điển nén* - tuyên chiến thẳng với từ điển giấy truyền thống. Không kinh ngạc sao được khi một chiếc đĩa có đường kính vài centimet có thể thay thế dễ dàng cả một bộ từ điển giấy khoảng 20 quyển. Và giá chỉ khoảng 200 đôla khi mà bộ từ điển giấy tương đương hơn một ngàn đôla. Nếu kể tới thông tin nén được nối với Internet thì chất lượng còn cao và đổi mới hơn hẳn với những hình ảnh sinh động, chuyển ngữ nhiều và nhất là không giới hạn về nội dung từ điển. Có nhiều ví dụ : Collection Encarta 2002 của Microsoft đã được chuyển ngữ rất nhiều và cập nhật dễ dàng trên mạng mà chỉ có 160 đôla, hay Encyclopedia Universallis thu gọn 28 quyển trong 2 đĩa, vô số hình minh họa giá chỉ có 210 đôla, rồi Encyclopédie Universelle Larousse chuyên nói về Afghanistan. Đó là chưa kể La Grande

Encyclopédie 2002 Micro Application chỉ với 30 đôla phân tích đầy đủ về sự nghiệp của J.F.Kennedy, chiến tranh thế giới thứ hai, Afghanistan, Irak. Thế mạnh của từ điển nén trên “chiến trường” là ở chỗ nó có bản đồ của toàn thế giới, của từng quốc gia, có thể xem vài vạn bức tranh, trên nền những bản nhạc nổi tiếng như Dòng sông xanh, Hành khúc Thổ Nhĩ Kỳ hay Gửi Elisa, v.v.

NHC.Bài đăng t/c Từ điển học & Bách khoa thư

.

330. TÂM SỰ NGÔI NHÀ TẬP THỂ CŨ

Em đây tuổi mới mười niên
Mà trông tiêu tụy như "lên lão" rồi
Tường hoen, mái toác nhòm trời
Gạch bong, cửa nứt, đâu thời vàng son
Lan can hoa hoét đầu cở
Cầu thang bạc lở, lối mòn khó đi
Bếp hun mù khói đen xì
Máng tràn, nước tắc, nói gì vệ sinh
"Pha xát" mới thật là kinh
Nói, coi tranh thủ từng "inh" đất vàng
Nhà mình nội thất thì sang
Nhưng mà thầy kệ cảnh quan láng giềng
Xế chiều đã phải lên đèn
Lô gia ngăn lại, sân chen mất rồi
Tuy em tuổi có lên mười
Chẳng ai chăm sóc nên người già nua

Nhìn người, đã ngẫm ta chưa :
Nhà nay ọp ẹp, sao xưa vững vàng ?

Trích "Đôi dòng cảm xúc" của NHC

331. QUẢ TRỨNG CỦA NEWTON

Một hôm, khi Newton đang say sưa làm việc thì người giúp việc vào phòng. Đó là giờ điếm tâm của nhà bác học. Người giúp việc mang một cái xoong và một quả trứng tươi để làm món "la cooc".

Newton muốn làm việc một mình trong phòng, liền bảo

— Cứ để xoong và trứng trên bàn, tôi làm lấy được.

Người giúp việc nhắc:

— Vâng, thưa ông. Nhưng xin ông đừng quên là chỉ để trứng ba phút trong nước sôi thôi ạ.

— Yên tâm đi, tôi nhớ rồi !

Nửa giờ sau khi người giúp việc trở lại để cất xoong đi, bà ngạc nhiên, trở mắt nhìn ông chủ của mình.

Newton đứng trước lò sưởi, nhìn chăm chăm vào quả trứng ở trong tay, trong khi đồng hồ thì đang sung sục ở trong nước sôi.

Trích “truyện vui song ngữ Pháp-Việt” của NHC

332. TỪ ĐIỂN BÁCH KHOA XÂY DỰNG ĐẦU TIÊN Ở VIỆT NAM

Về nội dung, Từ điển Bách khoa Xây dựng gồm có:

- các mục từ bao quát được cả ngành nghề xây dựng và có tần suất sử dụng cao
- các khái niệm chuyên môn cơ bản về kỹ thuật xây dựng, từ dân gian đến hiện đại.
- các khái niệm chuyên môn ngoài ngành có liên quan trực tiếp đến công tác xây dựng và kiến trúc.
- các thành quả xây dựng tiêu biểu trong nước và trên thế giới qua các thời kỳ. Nêu danh các tác giả nổi tiếng trên thế giới đã cống hiến cho công tác xây dựng.

- các mục từ về tin học, môi trường, dân số học, mỹ thuật, trang bị công trình, một số văn bản luật v.v. có liên quan đến xây dựng với một tỷ lệ nhất định.
- thể hiện được là từ điển bách khoa xây dựng của Việt Nam, trong đó các mục từ về công trình và tác gia kiến trúc-xây dựng Việt Nam có vai trò thích đáng.

Về cách trình bày, trong từ điển này cũng có đặc điểm - đối với các mục từ có nội hàm khái niệm cơ bản thì ngắn gọn, nhưng các mục từ khác thì mô tả dài trong điều kiện có thể để cung cấp đầy đủ thông tin.

-Không có hình minh họa riêng lẻ cho từng mục từ mà tập trung trong một số trang. Điều này tạo điều kiện minh họa

được thêm chủng loại của đối tượng cần nêu trong mục từ. Đây có thể xem như tài liệu tra cứu tổng hợp các kiến thức cơ bản cần biết của người làm công tác xây dựng và giới thiệu những thành quả xây dựng chủ yếu trong và ngoài nước.

-Sách do nhà xuất bản *Từ điển Bách khoa* ấn hành năm 2010.

Sách nêu trên. Tác giả Nguyễn Huy Côn

333. THƯ GIẢN MỘT LÁT

* Ông bà Móm chuẩn bị mở một khách sạn mini, có nhờ một thầy giáo hay chữ đặt tên. Bà Móm thì thích đặt tên chữ Hán cho cổ kính, còn ông Móm lại thích tên Tây cho sành điệu.

Hôm khai trương khách sạn, người ta thấy biển treo :

KHÁCH SẠN TOÀN LỢI

tức HẰNG RẾT Ô TÊN

- Một ông thuê kiến trúc sư vẽ kiểu nhà nhưng yêu cầu phải vẽ cửa sau và có cổng sau.

Kiến trúc sư góp ý : Kiểu gì tôi cũng vẽ được nhưng theo phong thủy thì làm của sau sẽ tán tài, không vượng.

Chủ nhà cười mà bảo: Vượng chẳng thấy đâu, nếu không có cửa và cổng sau thì tôi làm thế nào để chuồn cho dễ khi họ đến đòi nợ các khoản vay để làm cái nhà này !

- Một bà vợ đang có thai, khi nghe thấy chồng đọc câu trong sách Phong thủy nói rằng:” Nếu trong nhà có người chữa thì không được xây hoặc sửa nhà vì dễ bị xây thai..” thì lẩm bẩm:” Có khi mình phải đi nạo thai cho kịp ngày ông ấy khởi công xây dựng mới được. Phòng bệnh hơn chữa bệnh mà !

Vui cười của NHC đăng tại NXD năm 1998

334. CÓ THỂ BẠN CHƯA BIẾT

Tòa nhà Chrysler (1928-30) Ở New York cao 77 tầng ban đầu được đặt xây bởi một công ty xây dựng, nhưng được tiếp quản bởi trùm ô tô Water P. Chrysler, ông muốn xây dựng một công trình mà bất cứ ai đi qua cũng phải dừng lại ngắm nhìn. Theo kế hoạch người ta sẽ xây dựng nó thành tòa nhà cao nhất thế giới, vượt qua cả tháp Eiffel khi đó, và trong quá trình xây dựng người ta nghiệm công nghệ đến tận giới hạn của nó. Nó bao gồm một vài mô-típ trang trí có liên quan đến ô tô, như là những đỉnh tháp giống bộ dẫn nhiệt hình miệng máng xối (hình đầu thú hoặc đầu người theo kiểu Gôtic), dù cho nó chưa bao giờ được dùng làm trụ sở của một công ty ô tô. Nó đạt được mục đích với độ cao 1,046ft (319m), nhưng chỉ giữ kỉ lục đó trong khoảng vài tháng trước khi tòa nhà Empire State vượt qua. Kiến trúc sư William van Alen (1883-1854) không tìm thấy mấy bài tường thuật về công trình của ông trong sách báo. Tuy thế, trong số những năng khiếu khác của ông, ông còn là một nhà ảo thuật: tháp xoắn ốc mặt thép cao 7 tầng được đặt tất cả vào bên trong tòa tháp để không ai nhìn thấy trừ công nhân ra và đến ngày qui định, nó được nâng lên qua một cái lỗ hổng lớn ở trên đỉnh rồi được đặt vào vị trí, tất cả chỉ mất có 90 phút.

Theo sách : Những kiến trúc kỳ vĩ.

Các dịch giả : Huy Côn, Trần Hùng, Tôn Đại

335. CẢNH XUÂN

Bài thơ này được truyền tụng khá lâu nhưng chưa biết tên tác giả và năm sáng tác. Bài thơ làm theo thể Đường luật, bảy chữ tám câu, luật trắc vần bằng (tổng cộng 56 chữ). Bài thơ đọc ngược hay đọc xuôi đều có nghĩa và đúng niêm luật thơ Đường, còn gọi là “thuận nghịch đọc”.

1. Bài thơ gốc (bài 1):

Ta mến cảnh xuân ánh sáng ngời
 Thú vui thơ rượu chén đầy vui
 Hoa cài giậu trúc cảnh xanh biếc
 Lá quỳ hương xuân sắc thắm tươi
 Qua lại khách chờ sông lặng sóng
 Ngược xuôi thuyền đợi bến đông người
 Xa ngân tiếng hát đàn trầm bổng
 Tha thướt bóng ai mắt mỉm cười.

2. Đọc ngược bài gốc từ dưới lên, ta được bài 2:

Cười mỉm mắt ai bóng thướt tha
 Bông trầm đàn hát tiếng ngân xa
 Người đông bến đợi thuyền xuôi ngược
 Sóng lặng sông chờ khách lại qua
 Tươi thắm sắc xuân hương quỳ lá
 Biếc xanh cảnh trúc giậu cài hoa
 Vui đầy chén rượu thơ vui thú
 Ngời sáng ánh xuân cảnh mến ta.

(NHC st)

336. VẤN TRƯỢT !

Peter Jucki vào lính năm 18 tuổi. Trong mấy tháng đầu, nhiệm vụ của anh là học tập để trở thành người lính giỏi. Anh học môn nào cũng khá, trừ môn bắn súng. Một hôm, anh và đồng đội tập bắn. Ai cũng bắn tốt cả, chỉ trừ Peter. Anh bắn chín phát mà chẳng trúng phát nào. Viên sĩ quan huấn luyện bực tức nói:
 “ Peter, tôi thất vọng vì anh! Đừng bắn phí viên đạn cuối cùng nữa. Anh hãy ra phía sau tường kia và tự bắn vào mình bằng viên đạn đó đi!”.

Peter ngỡ ngàng quá, anh đi ra sau bức tường. Một tiếng sấm vang lên vào giây sau đó.

Viên sĩ quan kêu lên: “ Trời ơi! Thằng đàn độn tự bắn mình thật ư?”

Ông sợ quá, chạy ra phía sau tường, may mà Peter không việc gì.

Peter bảo” Xin lỗi ông, tôi lại bắn trượt rồi !”.

Trích ” Truyện cười Anh-Mỹ” của NHC

337. QUA TIỀN ĐƯỜNG

Các bạn được biết tên Tiền Đường khi đọc truyện Kiều, chứ tôi thì đã được nhìn thấy chính khúc sông mà thi hào Nguyễn Du đã nói tới trong truyện Kiều. Số là trong chuyến đi thăm nhà máy thủy điện Tân An Giang ở Trung Quốc, chúng tôi có dịp qua đây. Một bên là đồi núi, một bên là dòng sông, xe chở chúng tôi chạy bon bon ở giữa như để tìm xem khúc sông nào nàng Kiều đã trâm mình xuống dòng nước.

Có lần qua khúc Tiền Đường

Trạnh lòng nhớ tới Đoạn trường tân thanh

Nao nao dòng nước uốn quanh

Đường mòn rẽ lối, cây xanh ven đồi

Nàng Kiều đất nước ta ơi !

Về ta, nàng đã thành người của ta !

...

Trích trong ”84 ngày xa nước” của NHC

338. ĐẾN VÀ ĐI

Khi Anh tíi

§ải hoang heo hốt giã

Lóc Anh @i

Bao thụn̄h phè l^an @Ìn

Khi Anh tíi

Phụ ngang s«ng vÊt v¶

Lóc Anh @i

CÇu nêi nhËp xe qua

Khi Anh tíi

Ng-êi tr«ng m-a tống h¹t

Lóc Anh @i

§Ëp xèi n-íc tr¼ng @ảng

*

Anh tíi kh«ng ai biÕt

Anh @i ch¼ng ai hay

Bèi v× nghồ anh vËy :

§êi gãi lụ Thê X@y

Trích “Đôi dòng cảm xúc” của NHC

339. QUÝ HÓA QUÁ !

Mấy năm gần đây có rất nhiều vụ cướp máy bay nên bây giờ người ta thường kiểm tra hành khách và hành lý tại các sân bay trước khi cho lên máy bay để phát hiện vũ khí hay các thứ nguy hiểm khác mang theo lên máy bay.

Ông bà Smith là ca sĩ. Họ đã đi du lịch rất nhiều nơi. Dĩ nhiên là khi nào họ đi đường hàng không thì bị kiểm tra người và hành lý.

Một hôm ông Smith ra sân bay. Người ta kiểm tra ông và hành lý của ông trước tiên. Khi ông sắp sửa lên máy bay thì bà Smith mới đến. Dù bà đến muộn, song người ta vẫn kiểm tra bà và túi sách rất cẩn thận. Rồi thì ông Smith nghe thấy tiếng cười nói vui vẻ của bà với những nhân viên kiểm soát:” Hay quá! Các ông

tìm thấy giúp tôi cái kéo, tôi đã tìm mấy ngày nay rồi mà không thấy. Thật quý hóa quá!”.

Trích “truyện vui song ngữ Pháp-Việt” của NHC

340. NÓNG GIẬN MẮT KHÔN

Có một lão tướng hải quân khét tiếng là người nóng tính, vì vậy chẳng ai muốn làm trái ý ông. Tuần ấy, tàu của ông phải tham gia một cuộc tập trận quốc tế lớn. Tối hôm ấy ông lên tàu, ăn tối rồi đi ngủ ngay. Sớm hôm sau, ông lên tàu kiểm tra cẩn thận đội ngũ của mình. Ông bực mình nói:” Lẽ ra phải có hai tàu trong đội, nhưng sao chỉ thấy một, chiếc kia ở đâu?

Không ai dám lên tiếng trả lời. Lão tướng càng bực, mặt đỏ tía tai, ông quát :” Thế nào? Bọn láo xược này giấu ta điều gì ? Chiếc tàu tuần tiểu nữa đâu? Trả lời ngay, nó bị làm sao rồi?”

Cuối cùng thì cũng có một thủy thủ trẻ lấy hết can đảm lên tiếng:” Dạ thưa tướng quân, ngài đang đứng trên chiếc tàu ấy đấy ạ !”

Trích “Truyện cười Anh-Mỹ” của NHC

341. BÀ BÔNG BUÔN BÁN

Bà Bùi Bích Bông (bà bé Bình, bác bà Bén, bạn bà Ban) buôn bán biết bao bận; bởi bị bại bà bèn bỏ bằng. Bà Bông béo buôn bán bóng bay, bởi bị bực ba bốn bận, bèn bỏ bóng bên bờ biển Bắc Bộ. Bà biết buôn bán búp bê, bởi bị bẹp bảy bị, bèn bỏ búp bê bên bờ Ba Bể. Bà bán bún bung bị bông, bún bán bữa bãi bởi bị bẻ ba bốn bát bún bung.

Bà Bông béo bụng bởi bánh bèo, bánh bao, bún bò, bởi ba bốn buổi bỏ bơi bên bờ biển Bái Bính. Bà bảo Bụt: bà bận bôn ba buôn bán, bị bại bao bận, biết Bụt bênh, bà bèn bái bên Bụt.

Boong!Boong!Boong!... Bên bàn Bụt, bà bái biết bao bận bởi biết Bụt bảo ban bài bản, biến báo ba bốn

bận. Bụt biết bà buôn bán, biết bà bơi bẻ bông bênh , bảo bà bỏ bên bãi biển bót béo bụng. Bà bảo bà buôn bán bận bị, bà biết bao bực bội bởi buôn bán bị bại !

Tiểu thuyết toàn B

342. VỀ QUÊ EM

Hàng phi lao rợp mát
Dẫn anh tới quê em
Một buổi sáng êm đềm
Hương đồng quê thơm ngát
Qua đường dài lát gạch
Ôi, sốt ruột biết bao
Đâu cũng vang tiếng dật
Trong lòng dạ nao nao
Lách cách khắp mọi nơi
Đâu ? Tiếng của em tôi
Loanh quanh trong các ngõ:
Ôi!, em tôi đây rồi !
Trên con đường gạch ấy
Em lại tiễn anh đi
Anh bảo em nói gì
Mà em cứ ngây ngây...
Ôi, lại phút chia tay
Qua giọng cầm nước mắt

Em chúc anh đi khỏe
 Dừng dằng chằng về ngay
 Khi trở về gặp lại
 Mong em khỏe hơn nhiều
 Em ơi, ngoài em đây
 Lòng anh chẳng yêu ai...

Trích "Thơ ban đầu" của NHC

343. NHỮNG NGÀY BÌNH PHỤC

Thế là tôi còn có dịp quay trở lại bệnh viện, bởi bác sĩ hẹn trong Y bạ khi tôi xuất viện là cần khám lại sau 3 tuần. Sau ở bệnh viện về thì niềm vui nhất là được ở nhà và tiểu tiện dễ. Đây là kết quả cơ bản nhất sau đợt điều trị. Tuy nhiên, sau khi mổ, dù cho ở hình thức mổ nội soi đi nữa, cũng ảnh hưởng đến thể trạng: người gầy

sút, hốc hác, ăn kém ngon vì không cảm nhận được mùi vị của đồ ăn thức uống, ngoài ra còn sút 3 cân so với khi chưa vào bệnh viện! Bực nhất là việc đi lại cũng hạn chế, bởi trước khi mổ tôi đi lại nhanh nhẹn, bước lên cầu thang thoải mái; còn bây giờ lên xuống thang gác lên tầng 3 mà ù tai, chóng mặt !

Đúng 3 tuần như bác sĩ Long đã dặn trong y bạ, bà xã lại hộ tống tôi đến bệnh viện để khám lại. . Cũng may là kết quả kiểm tra tốt, ổn định. Giờ thì sức khỏe có hồi phục tốt hay không là tôi có chịu thuốc thang bồi bổ, ăn uống đầy đủ chất, làm việc ít, nghỉ ngơi nhiều mà thôi. Cũng hy vọng là sớm bình phục, sao cho sức khỏe trở lại như mấy năm trước.

*Lần đầu nằm ở nhà thương
 Một phòng có đến sáu giường kề nhau
 Bệnh nhân đều bạc mái đầu
 Tuổi cao, bệnh lắm còn cầu điều chi ?
 Ước gì trở lại xuân thì
 Sức dài, vai rộng, ai bì đờ đờ đâu
 Một tháng nằm viện, quá lâu
 Cả năm như một đêm thâu, trách gì!*

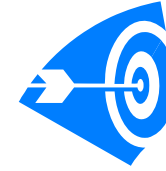
Trích: "Đêm nằm năm ở" của NHC

344. THẾ GIỚI CÓ THỨ TIẾNG CHUNG ?

Trong lịch sử, cũng đã có người hy vọng rằng nếu có một thứ ngôn ngữ chung trên toàn thế giới thì tốt biết bao. Đó là ông Zamenhoff Lejer Ludwid (1859-1917), thầy thuốc và nhà ngôn ngữ Ba Lan đã dám sáng tạo ra *Quốc tế ngữ Esperanto* (tức ngôn ngữ của sự hy vọng) từ năm 1887. Thứ tiếng này có ưu điểm là tập hợp được tối đa những quy tắc giản lược và bất biến của những thành phần ngôn ngữ cũng như từ vựng của nhiều ngôn ngữ Châu Âu nên dễ học, dễ nhớ. Đã có một thời, nhiều câu lạc bộ Esperanto được thành lập ở các nước trên thế giới (với lôgô Ngôi sao xanh). Ở Việt Nam cũng đã sớm có câu lạc bộ này. Tuy nhiên, qua hơn một thế kỷ tồn tại, Esperanto vẫn chưa đạt được kỳ vọng là tiếng chung của thế giới, bởi nó chỉ thuần túy là ngôn ngữ của giao lưu hữu nghị và trao đổi văn hóa trong một phạm vi hạn hẹp.

Trích “ Tự học và sử dụng ngoại ngữ” của NHC

345. NGHỈ TAY THƯ GIẢN

Cô Richard là giáo viên trường phổ thông, dạy môn Lý và Hóa từ lớp thấp đến lớp cao nhất trong trường. Cô thường coi trọng việc kiểm tra kiến thức thường xuyên ngay trong khi giảng bài.

Có lần, cô hỏi để kiểm tra khi lớp học đã học Hóa được vài tuần: “ Ai biết nước là gì, giờ tay lên!”

Cả lớp im phăng phắc, mãi sau có một cậu bé giơ tay. Đây là Dick, cậu này không phải là học trò giỏi trong lớp nên khi thấy em muốn trả lời cô rất hài lòng.

Dick trả lời một cách khẳng định:” Thưa cô, nước là một chất lỏng không có màu trừ phi ta rửa tay vào đấy. Khi đó nước chuyển sang màu đen ạ !

Trích “ Yêu là sai lầm” của NHC

346. HỌA BÀI THÁNG TÁM 2013 CỦA LÊ HÂN

Bầu trời bừng sáng sau mưa
 Qua cơn bã cực người xưa đâu ngờ
 Ngay trong đôi mắt trẻ thơ
 In hình bóng cũ, bây giờ là tôi !

Tháng Tám lòng những thâm vui
 Gió thu xào xạc, mưa thời đã qua
 Niềm vui rộn rã mọi nhà
 Hồ Gươm ngọn sóng, la đà bóng cây

Tâm sự trút nỗi vui đây
 Gửi người xa xứ đâu còn nhớ nhớ
 Cách mặt, lòng có xa đâu
 Mà luôn thấu hiểu nỗi sầu buồn thương

Mỏi chân lê lét trên đường
 Rọi qua khoe mắt sâu ngàn giếng thơi
 Tháng Tám chuyển quãng cuộc đời

Mái nhà phân phật tung nơi bóng cò

Sách đọc đã giờ hết trang
 Vẫn chưa thấu hiểu Đoạn tràng Tân thanh
 Ngược lên mây ngọn trời xanh
 Nhìn sang dãy phố đường đan ô cò

Cuộc đời như tỉnh như mơ
 Trùng dương cách trở, bao giờ gặp nhau ?

Trích “ Đôi dòng cảm xúc” của NHC

347. BIẾT RỒI, KHỔ LẮM, NÓI MÃI !

Vừa qua tôi có đọc một bài của báo nước ngoài nói về tính cách con người Việt Nam. Khen có, chê có, nhưng đại để là : thông minh, nhanh hiểu nhưng đại khái, không làm cái gì đến nơi đến chốn, xét vấn đề gì cũng như “thầy bói sò voi”, không toàn diện. Khi có xảy ra vấn đề gì không hay thì giải quyết chấp vá, được đâu hay đấy, thích “ cải tiến”, thiếu suy xét khắc phục toàn diện.

Đúng vậy, do không xem trọng tính hệ thống của sự việc nên được đâu hay đấy. Lấy ví dụ một quãng đường bị đào lên, lấp xuống nhiều lần, mạnh ai nấy làm, do từ đầu không xác định chôn lấp các hệ thống đường ống, dây ngầm một cách đầy đủ. Cũng có thể lấy việc cải cách giáo dục hiện nay, cần phải thận trọng, vì một

quyết định sẽ có liên quan đến mấy chục triệu thanh niên học sinh trong cả nước !

348. THƯ GIẢN CHỨT NỮA !

Peter mới hơn 8 tuổi. Nó đi học ở gần nhà nên đi bộ và về rất đúng giờ. Một hôm, nó đi học về muộn, bà mẹ liền hỏi :” Sao hôm nay con về muộn thế ?” Peter trả lời: “ Cô giáo nổi giận và dắt con lên gặp thầy hiệu trưởng”. Bà mẹ gắng hỏi:” Tại sao vậy ?” thì nó đáp:” Vì trong giờ học, cô giáo có ra một câu hỏi mà cả lớp không ai trả lời được, trừ con”. Bà mẹ càng bực mình:” Thế thì phải khen con chứ sao lại kéo lên thầy Hiệu trưởng?”
Mẹ không biết đâu, vì cô hỏi là :” Em nào đỡ hồ lên ghế của cô thế ?”

Trích “ Yêu là sai làm” của NHC

349. TẠM BIỆT HÀNG CHÂU

*T*hướt tha vẫy gợn sóng Tây Hồ
Dắm liễu xanh xanh rủ đôi bờ
Tây Hồ ngay đấy sao còn ngỡ
Cảnh cũ ghi nhiều dấu tích xưa

*T*a như đang ở một giấc mơ
Cảnh đẹp, lòng ta những sững sờ
Nơi đây vạn vật thanh tao lạ
Chập chùng non ngả bóng xanh lơ

*T*a đã đến đây tự bao giờ
Hay là xem lại bức tranh xưa
Đông Pha, Cù Dị như gặp lại
Trong cảnh thiên thần, một giấc mơ !

*T*a ở nơi đây có ít ngày
Nhưng lòng chứa chắt những men say
Cảnh vật và người xinh tươi thế
Lòng ta sao nỡ rút chia tay !

*T*ạm biệt Hàng Châu với Tây Hồ
Vài câu đâu dám sánh Bạch, Tô
Trân trọng ân tình người lữ khách
Tâm hồn vương lại sóng nhấp nhô

Trích “ 84 ngày xa nước” của NHC

350. LÂM CẨM Ở VƯỜN

Anh ấy đang làm gì ở vườn vậy ? Về nghĩa đen, hiểu là anh ấy đang làm việc vất ở trong vườn, đại để là trồng hoa, tỉa cành, ngắt cành... Về nghĩa bóng, hiểu là anh ấy về vườn, sau nhiều năm công tác đến hồi về hưu. Cả hai nghĩa ấy đều đúng cả. Đọc mấy vắn thơ anh gửi cho tôi thì rõ:

*Bốn mươi năm diễn trò đời
 Đọc ngang thế sự,
 Cuộc chơi hết rồi !
 Bây giờ tìm chốn thanh thoi
 Một khoảnh vườn nhỏ:
 Đất, Trời cùng Ta !
 Bao giờ Trời gọi đi xa
 Mảnh vườn để lại*

Làm quà Trần gian

Anh ấy tự cho mình là lâm cẩm. Không lâm cẩm đâu. Hơn bốn mươi năm lăn lộn trong nghề, cái nghề mai đây mai đó, xây xong lại đi. Đi khắp chốn khắp nơi, kể cả sang tận xứ sở của triệu voi ! Anh không còn nhớ mình đã làm bao nhiêu con đường, chịu trách nhiệm xây dựng bao nhiêu công trình giao thông nữa, nhưng cũng tự hào về những việc mình đã làm, đã bỏ công sức ra. Trong thơ, anh tự bảo rằng mình “ diễn trò đời” xong rồi, bây giờ “ tìm chốn thanh thoi “ để nghỉ ngơi. Về vườn, vừa có ý nghĩa về nghĩa đen và nghĩa bóng. Có lẽ vì thế anh đặt tên cho tập thơ “ *Lâm cẩm ở vườn* “ gửi tặng tôi .

351. CHÀO BẮC KINH !

Chúng tôi từ biệt Bắc Kinh vào buổi tối. Máy chiếc xe ô tô đưa chúng tôi ra ga chạy bon bon trên con đường quen thuộc. Tôi cố ghi những hình ảnh cuối cùng để như còn hy vọng in lại trong trí óc. Mới hôm nào những cây cối trên đường ô cờ còn nhiều lá xanh thì hôm nay đã trơ trụi. Đúng là phong cảnh ở miền Bắc- chẳng khác gì những cánh tay giờ lên vẫy chào tiễn biệt chúng tôi. Trời lạnh.

Con tàu phi phò đưa chúng tôi xuống phía nam Trung Quốc.

*Đón ta tới trong một ngày còn ấm
 Bắc Kinh ơi ! sao in đậm tình yêu
 Dấu cổ xưa, còn lưu lại bao nhiêu
 Cuộc sống mới vẫn như triều dâng cả*

*Tiến ta đi, buổi tối trời yên ả
Chào Bắc Kinh, kìa tàu đã rời ga
Một tháng trời, Người đón tiếp ta
Giờ ra đi, biết bao là kỷ niệm...
(22-11-1964)*

Trích “84 ngày xa nước” của NHC

352. LẠI THƯ GIẢN

Ông Hodge chuyên chăn nuôi gà. Ông có đến hàng trăm con gà nên nhờ bán trứng và thịt mà kiếm được khá nhiều tiền. Tuy nhiên, nơi ông ở là vùng khí hậu nóng nên hầu như về mùa hè gà không đẻ mấy. Ông quyết định đặt máy điều hòa nhiệt độ vào chuồng gà với hy vọng là gà đẻ quanh năm, và ông giàu có hơn. Người chủ hàng bán máy điều hòa nhiệt độ đến gặp ông. Khi đến nhà ông Hodge, ông này bèn nảy ra ý thuyết phục mua máy để lắp cả vào phòng ở.

Ông chủ hàng bảo:” Bà ấy sẽ vui hơn và dễ chịu hơn đấy !”. Ông Hodge chẳng thích thú gì, còn bảo:” Bà ấy đâu có đẻ trứng !”

Trích “Yêu là sai lầm” của NHC

353. KHÔNG CHO VÀO NỮA

Ở Iceland có một nhà tù cho phép tù nhân ra ngoài làm việc mà không phải canh phòng gì. Ban ngày họ làm việc ở những trang trại gần đó, buổi tối lại về nhà tù ăn cơm và ngủ. Trước khi đi, họ phải hứa rằng sẽ trở về. Ai không hứa thì ở lại nhà tù.

Một hôm, có một người tù được gia đình chủ trang trại mời ăn tối nên trở về rất muộn. Anh gõ cửa mãi, lính gác mới chịu cho anh vào.

Người lính gác không thích bị làm phiền vào giờ khuya thế nên anh ta gắt:” Lần sau mà anh còn về muộn như thế thì tôi không cho vào nữa đâu!”.

Trích: “Truyện vui Anh-Mỹ” của NHC

354. VĂN HỌC THỊ TRƯỜNG ? !..

Nghe thuật ngữ này lạ tai xuất hiện mấy hôm nay trên Đài Phát thanh Hà Nội mà tôi ngạc nhiên quá. Chẳng lẽ phân loại văn học bây giờ lại kỳ cục thế ư ? Trước hết, hiểu lại văn học là gì ? Đó là một loại sáng tác tái hiện những vấn đề của đời sống xã hội và con người thông qua sự hư cấu được dung làm phương thức sáng tạo và thông qua ngôn ngữ thẩm mỹ được làm chất liệu biểu hiện. Do đó, văn học có nhiều thể loại: tiểu thuyết, truyện ngắn, thơ, kịch bản, lý luận phê bình,v.v. Ngoài

ra còn nghe nói về khuynh hướng, trường phái trong văn học. Còn phân loại thì chỉ thấy nói về” văn học dân gian, văn học so sánh (nghiên cứu mối liên hệ giữa các nền văn hóa) chứ không nghe thấy nói đến *Văn học thị trường!* Còn việc sách in ra bán chạy hay không thì không thể gán cho văn học trong sách đó là văn học thị trường được !

Chúng ta hãy nghiêm túc hơn trong cách “đặt tên” để gán vào việc phân loại bất cứ một lĩnh vực nào. Và cũng chẳng có cơ sở nào để bàn thảo những thuật ngữ tùy tiện như thế !

Hà Nội, ngày 10-9-2016)

355. LẠI TẠM BIỆT

Em vẫn thế:

Một con người

Và tấm lòng

Đáng quý tề

Vẫn như hồi

Bốn năm trước

Vẫn như ngày

Gặp được em

Có chăng là

Cảnh đổi thay
Xưa quê nhà
Xưa ngõ vắng
Giờ trong
xưởng của ta

Mười tám tháng
Chẳng gặp em
Nay thấy lại
Xôn xang vui buồn chán

Anh lại đi
Em lại tiễn
Đến bao giờ
Mới hết
Cảnh thế ni ?

(2.6.1968)

Trích “ Thuở ban đầu” của NHC

356. NỤ CƯỜI NƯỚC NGOÀI

Ông Thompson hay đến quán rượu gần nhà nhưng chẳng bao giờ đem theo con trai đi vì nó còn nhỏ tuổi quá. Thông lệ ở Anh, bọn trẻ dưới 18 tuổi không được uống rượu ở quán. Đúng khi sinh nhật lần thứ 18 của Tom, ông mới dẫn cậu con tới quán rượu quen của ông. Hai bố con nhâm nhi với nhau khoảng nửa giờ thì Thompson bảo con:” Tom này, bố muốn dạy con một bài học thật bổ ích. Con phải cẩn thận, đừng bao giờ bết nè. Thế con có biết uống đến mức nào là đủ không? Phải, rồi bố sẽ bảo cho mà biết. Con có trông thấy hai cái đèn ở phía cuối quán không? Nếu thấy thành bốn cái thì là vừa đủ để về đây”.

Tom nói:” Nhưng bố ơi, sao con chỉ nhìn thấy có mỗi một cái thôi ạ?”.

Trích” Truyện cười Anh-Mỹ” của NHC

357. TẠP VỊNH VỀ XÂY DỰNG

Ngói lợp

Càng lên chót vót không trung
Càng bù đắp được công lao con người
Che mưa chắn nắng bầu trời

Cần cầu

Chỉ vươn một cánh tay dài
 Dựng ngay được một lâu đài nguy nga
 Xứng danh, đáng mặt tài ba
 Nhưng không cao ngạo tự ca ngợi mình

Cửa sổ kính

Nếu để khói bụi bám hoài
 Mịt mờ thế giới bên ngoài thấy đâu !

Cái khóa

Anh, tôi chẳng thể chia đời
 Khóa còn, chìa mất, cửa thời ích chi

Xi măng

Tình bạn gắn bó hay chưa
 Phải qua thử thách nắng mưa tháng ngày
 Nếu chọn đúng bạn hôm nay
 Ngày mai bền vững chẳng lay chuyển đời

Viên gạch

Anh trên, tôi dưới mặc lòng
 Miễn là đặc dụng ở trong nhà này
 Chẳng hề thối mốc ngoài, trong

Cái cửa

Ở nơi bề bộn thế này

Tấu lên khúc nhạc suốt ngày như rên
 Vậy mà tôi vẫn tiến lên !

Nguyên tác chữ Hán: Vương Hải

Bài dịch của NHC đăng T/c NXD số tháng 1-2/1999

358. BỨC ẢNH KIẾN TRÚC ĐẸP

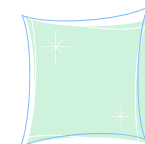
Chụp ảnh các công trình kiến trúc sao cho đẹp không phải là việc dễ. Cần phải nhớ một số nguyên tắc về khuôn hình và bố cục. Tuy nhiên, người chụp phải biết phân định để thích ứng với những nguyên tắc này một cách hết sức linh hoạt với các tình huống khác nhau.

Có 4 nguyên tắc chính:

1. Giữ cho các đường thẳng đứng song song với nhau
 2. Tránh sự đối xứng bằng mọi giá. Tránh chọn điểm nhìn tầm thường
 3. Ánh sáng thích hợp (ánh sáng 45 độ)
-

4. Nên chụp một vài cảnh đặc tả hay cận cảnh

Bài của NHC đăng T/c NT&TTXD số 1&2 năm 2011

359. LÚC ĐẦU NÓ CÒN SẠCH !

Ông White có một cửa hàng bán tranh ở giữa thành phố. Tranh của ông không đắt tiền lắm, nhưng đẹp. Thứ bảy tuần trước có một bà vào cửa hàng ngắm nghía lâu lắm để chọn tranh. Rồi bà ta đến gần một bức tranh vẽ một đàn ngựa trên cánh đồng và hỏi mua :” Bức tranh này giá bao nhiêu tiền?”

Ông White nhìn tranh một lát rồi đi lấy quyển sổ ra tra, xong bảo:” tôi bán 20 pao”.

Bà khách nheo nheo mắt nói:” Tranh này chỉ đáng 2 pao thôi!”.

Ông White bực lắm nói:” “Hai pao thôi ư? Riêng miings vải để vẽ đã hơn hai pao rồi bà ạ”.

Bà khách thủng thảng đáp:” Nhưng lúc đầu nó còn sạch!”.

Trích Truyện cười Anh-Mỹ của NHC

.

360. NHỚ TẾT NĂM NÀO

HOA nào tô thắm hai miền
ĐÀO , mai Nam Bắc cũng thuyền Việt Nam
NĂM qua thời tiết dỏ dang
NGOÁI nhìn mà ngại cho làng trồng hoa
CÒN hoa, còn Tết mọi nhà
CUỜI vui sắc thắm vẫn là vì hoa
GIÓ mưa mong được thuận hòa
ĐÔNG về Tết đến, nhà nhà mừng vui !

Trích tập thơ IV của NHC

361. THÀNH NGỮ CHỮ HÁN THÔNG DỤNG (A-D)

An cư lạc nghiệp 安居乐业
 An thân lập mệnh 安身立命
 An binh bất động 安兵不动
 Anh hùng vô dụng võ chi địa 英雄无用武之地
 Bác cổ thông kim 博古通今
 Bác học đa tài 博学多才
 Bách niên đại kế 百年大计
 Bách phát bách trúng 百发百中
 Bách hoa tề phóng 百花齐放
 Bách chiến bách thắng 百战百胜
 Bán tín bán nghi 半信半疑
 Bất học vô thuật 不学无术 /
 Bất tam bất tứ 不三不四
 Bình tâm tĩnh khí 平心静气
 Cảm đồng thân ái 感同身受
 Căn thâm đế cố 根深蒂固
 Chính nhân quân tử 正人君子
 Cổ vi kim dụng 古为金用
 Công đức vô lượng 功德无量 /

Cốt nhục tương liên 骨肉相连
 Cùng sơn ú thủy 穷山恶水
 Cư cao lâm hạ 居高临下
 Cửu tử nhất sinh 九死一生
 Dạ trường mộng đa 夜长梦多
 Danh bất hư truyền 名不虚传
 Danh chính ngôn thuận 名正言顺
 Dị khẩu đồng thanh 异口同声

Trích “Sổ tay từ Hán-Việt thông dụng” của NHC

爱

爱是永不止息

362. THÀNH PHỐ XANH

Thành phố xanh hay thành phố bền vững môi trường là thành phố được thiết kế và xây dựng trong điều kiện xem xét các tác động môi trường vị trí hàng đầu, không những chú ý đến sự thịnh vượng cuộc sống của dân cư, giảm thiểu nhu cầu tài nguyên đầu vào của thành phố, như là nhu cầu đối với nguồn nước, năng lượng, vật liệu và thực phẩm mà còn phải bảo đảm thành phố sản sinh ra chất thải ô nhiễm môi trường ít nhất, bảo tồn đa dạng sinh học, bảo đảm không khí sạch, nước sạch, đất sạch và điều kiện sống tốt nhất cho dân cư.

Nguồn: Các giải pháp thiết kế công trình xanh ở VN

363. TẶNG GÌ ĐƯỢC ĐÂY ?

Cô Mary là sinh viên đại học. Cô nghèo mà bố mẹ cũng chẳng giàu có gì, nhưng lại có một ông chú rất giàu, được thừa hưởng một gia tài kếch xù. Ông không có con và xem Mary là đứa cháu cưng của mình. Mùa Giáng sinh hay ngày Sinh nhật nào của Mary, ông cũng cho cô những món quà thật giá trị.

Đến ngày sinh nhật của ông chú, Mary rất muốn biểu chú một món quà đặc biệt, nhưng nghĩ rằng ông quá giàu, không biết mua thứ gì tặng được. Cô vào một siêu thị lớn nhất của thành phố, trình bày khó khăn của mình với một nhân viên bán hàng trẻ ở đó.

Rồi cô bảo:” Chắc rằng tôi không phải là khách hàng đầu tiên đến đây có khó khăn như vậy. Người ta đã có đầy đủ mọi thứ rồi thì ta tặng gì được đây?

Cô nhân viên thở dài và đáp:” Tặng gì à? Ghen tị, chỉ có sự ghen tị thôi!”.

Trích “ Truyện vui Anh-Mỹ” của NHC

364. QUẢNG TRƯỜNG THIÊN AN MÔN

Tối qua tôi mới được tản bộ để ngắm nhìn phố phường Bắc Kinh. Ngoài những công trình lớn mới xây dựng trong thời kỳ “Nhảy vọt”, phố xá Bắc Kinh có vẻ hiền lành với những mái nhà cong cong thâm thấp. Nghe đâu chúng phải cúi đầu thấp hơn Thiên An Môn cơ đấy ! Lọt vào một quảng trường quá rộng, một bên là Thiên An Môn mà sau nó là Cố Cung cổ kính – bên kia là Nhà Quốc Hội với Viện Bảo tàng Cách mạng làm cho ta có cảm giác đứng giữa một cái sân khổng lồ. Nhà Quốc Hội có phòng khán giả chứa vạn con người, có phòng ăn mỗi chiều dài hơn trăm thước, có những hàng cột to lớn là thế mà vẫn chưa thể hiện được cái vĩ đại giữa một quảng trường như vậy. Có thể là quan niệm về kiến trúc mỗi xứ một khác...

Trích “84 ngày xa nước” của NHC

365. ĐÃ BỐN MƯƠI NĂM

Ừng oàng đâu đây tiếng đạn bom*,
Đèn dầu nghiêng ngả tắt tối om
Hai đầu chụm lại đề *Thiếp cưới*
Lễ cưới không làm, báo hỷ thôi!

Chợt tỉnh, đi qua bốn chục rồi
Những năm hạnh phúc, sướng, buồn, đau
Mái đầu đều bạc, vui con cháu
Khôn lớn từng ngày, mình già mau

Nhớ buổi ban đầu quen biết nhau
Nhớ khi tâm sự, lá thư đầu
Nhớ thời bao cấp, gì cũng thiếu
Nhớ lúc cần tiền, phải chạy vay

Nhớ năm chồng vợ phải chia tay
Có dịp, vợ đi việc xứ ngoài
Chồng ở nuôi con nhằm đại học
Bốn năm thương nhớ chẳng nguôi ngoai !

Nhớ lúc cho con ra ở riêng
Nhớ ngày có cháu, lại thêm quyền
“Tội” ai đời biết, là bên ngoài
Chúng bảm ông bà chẳng chịu yên !

Ngồi buồn, bà tính lẽ thiệt hơn
Mới độ năm nao, tuổi trăng tròn
Bây giờ thấp thoáng ngoài sáu chục

Nhưng còn phảng phất nét tươi duyên!

Ông cũng không quên những tháng ngày
Cùng bà sướng khổ bấy lâu nay
Không giàu, nhưng lắm niềm an ủi
Tuy nghèo nhưng ít bị cười chê

Giờ đây không bận cũng chẳng nhàn
Ông bà vui vẻ thấy con ngoan
Cháu ngoại lớn nhanh và tấn tới
Chặng đường sau để chúng lo toan!

Đằm ấm bên nhau dưỡng tuổi già
Ông bà chăm sóc chẳng rời xa
Không xa một bước khi đau yếu
Buồn vui rồi cũng vẫn cho qua !

Đấy, bốn chục năm đã qua rồi
Cùng nhau chung sống quãng tuổi già
Ngọc Bích lễ này mừng ta đấy:
Nâng cốc chúc mừng vui khoẻ ra...

*Đúng vào những ngày Hà Nội-Điện Biên Phủ trên không từ
18 đến 29 tháng 12 năm 1972.

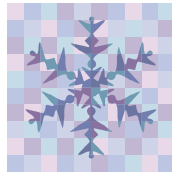
Trích "Mỗi cây mỗi hoa" của NHC

366. TUỔI CHUỘT

Người tuổi chuột dễ hấp dẫn người khác nhưng hay quan trọng hóa những việc lật vật và thường ky cốp keo kiệt. Khi họ đã quá ham muốn điều gì là quyết chí làm cho kỳ được. Bởi vậy, ở tuổi ba mươi họ đã có của ăn của để. Nhưng tội nghiệp là họ có thể khánh kiệt do tiêu sai vào việc tình duyên trắc trở. Cũng kỳ lạ là người tuổi chuột chỉ qua yêu đương mới trở nên hào phóng. Tự phụ hảo huyền làm họ có thể kiếm chế được tính nóng giận. Không học rộng biết nhiều nhưng rất trung thực và có nhiều tham vọng và có khả năng kỳ lạ để theo đuổi đến cùng. Họ cũng thích ngồi lê đôi mách nên quen biết nhiều nhưng không có bạn chí tình.

Người tuổi chuột hồi trẻ khá sung túc nhưng ở kỳ trung niên họ có thể chốc lát bị khánh kiệt vào những chuyện si mê tình ái. Về già lại khá giả, dễ chịu. Về đường hôn nhân, họ với tuổi Rồng, Khỉ hoặc Trâu.

Trích sách: "Năm sinh với cuộc đời và tính cách con người" của NHC. Dịch theo tài liệu Nhật Bản

367. THÀNH NGỮ CHỮ HÁN THÔNG DỤNG

(Đ-H)

Đa đa ích thiện 多多益善
Đa sầu thiện cảm 多愁善感
Đa tài đa nghệ 多才多艺
Đại đồng tiểu dị 大同小异
Đại tài tiểu dụng 大材小用
Địa lợi nhân hoà 地利人和
Đông phong áp đảo tây phong 东风压倒西风
Đồng tâm hợp lực 同心合力
Độc lập tự chủ 独立自主
Độc mộc bất thành lâm 独木不成林
Đồng bệnh tương lân 同病相怜
Đồng sàng dị mộng 同床异梦
Đồng cam cộng khổ 同甘共苦
Đồng tâm đồng đức 同心同德
Đồng tâm hiệp lực 同心协力
Giả nhân giả nghĩa 假仁假义
Gian khổ phấn đấu 艰苦奋斗

Gian nan hiểm trở 艰难险阻
 Giương giương đắc ý 洋洋得意
 Hậu sinh khả úy 后生可畏
 Hắc bạch phân minh 黑白分明
 Hô phong hoán vũ 呼风唤雨
 Hồi tâm chuyển ý 回心转意
 Huyết nhục tương liên 血肉相连
 Hữu cầu tất ứng 有求必应
 Hữu dũng vô mưu 有勇无谋
 Hữu thanh hữu sắc 有声有色

同心协力

368. NGƯỜI ĐẬP VỠ ĐÁ

Viên sĩ quan huấn luyện đang lên lớp cho một toán lính mới nhập ngũ. Ông ta gặp họ lần đầu nên tự giới thiệu: “Tôi tên là Stone (nghĩa là : Đá) và tôi cứng rắn hơn đá. Các anh phải tuân theo lệnh của tôi, nếu không các anh đừng trách. Đừng dối trá đối với tôi. Có như vậy chúng ta mới thoải mái với nhau được.”

Sau đó, ông ta hỏi tên từng người một. Ông nhắc:” Nói to lên cho mọi người cùng nghe và đừng có quên “ thưa ngài “ đây !.”

Mọi người rầm rập nói tên mình. Đến người cuối cùng thì anh này im bặt. Đại úy Stone quát:” Khi cấp trên hỏi, anh phải đáp. Tôi nhắc lại: anh kia, tên gì?”

Người lính có vẻ sợ sệt, nhưng cuối cùng cũng trả lời ấp úng: “ Thưa ngài, tên tôi là Stonebreaker (nghĩa là: người đập vỡ đá)!”

Trích” Truyện vui Anh-Mỹ” của NHC

369. NHÀ VÀ ĐẤT

Trăm năm trong cõi người ta
 Chữ may chữ rủi ai mà biết đâu ?
 Trải qua một cuộc bể dâu
 Căn hộ mà kém mầu đầu mảnh sân
 *

Lạ gì năm tháng khó khăn
 Trong thời bao cấp làm ăn nhọc nhằn
 Tiêu chuẩn ông được một căn
 Còn chị chưa đạt, ông phân mầu vườn
 Bây giờ chị chẳng vui lòng
 Phen mình ngồi bệt sao bằng được ông
 Bây giờ có mát ruột không ?
 Trúng thời kinh tế đã bung ra rồi
 Có đất, chị sẵn ra xoi
 Bao nhiêu tác đất, vàng mười trời cho
 Còn ông, căn hộ có to
 Trên cao hít gió có no không nào ?

Thị trường đất lại sốt cao
Hãy cứ đợi đây, vàng vào túi đây
Thật là ai có ngờ đâu
Căn hộ mà kém mẫu đầu mảnh sân !

Trích “ Đôi dòng cảm xúc” của NHC

370. ĐIỀU CẦN BIẾT KHI MỚI CƯỚI

Hai người vừa được sống trong một cuộc “Hôn nhân thiêng liêng” thì người chồng phải nói mãi rằng chớ để sa vào tình trạng phi báng, nản lòng, thờ ơ, và luôn ở thể giả định. Người chồng phải bỏ ngoài tai những câu nói của người vợ :” Phải xa nhau thôi, đề...” hoặc “ Có thể là như thế đấy...”. Điều này có thể dẫn đến sự mờ đầu cho những điếm xấu khác : Có Chúa mới biết...” và :” Chỉ có mình mới hiểu được...” và khi đó thì đôi uyên ương này đang ở trong tầng hầm u ám của *thể giả định quá khứ hoàn thành*, tức là vị trí mà không một thứ hôn nhân nào thành vượng được. Vị trí an toàn nhất của đôi vợ chồng mới cưới là ở *thể trực thuyết*, và ở *thì hiện tại* là đảm bảo nhất. *Thì tương lai* là lãnh địa của

những mối đe dọa và lo lắng, còn *thì quá khứ* thì lại là mảnh đất màu mỡ của thất vọng và nuôi tiếc.

Trích “ Truyện cười Anh-Mỹ” của NHC

371. CẢM HỨNG TỪ VĂN MIẾU II

Nghìn năm văn vật đất Thăng Long
Trải mấy triều nay đạo vẫn sùng
Bể học mênh mông trên đất Bắc
Rừng Nho man mác khắp trời Đông
Dầu thơm bia tạc cùng trời đất
Xứng mãi lưu danh cháu Lạc Hồng
Học mới ai ơi, nhìn ngắm lại :
Kìa nhà Giám cũ, những hoài mong...

Trích “ Đôi dòng cảm xúc” của NHC

372. THÀNH NGỮ HÁN THÔNG DỤNG (K-L)

Kiến lợi vong nghĩa 见利忘义
 Kiến nghĩa dũng vi 见义勇为
 Kính nhi viễn chi 敬而远之
 Khổ tận cam lai 苦尽甘来
 Khởi tử hồi sinh 起死回生
 Kinh thiên động địa 惊天动地
 Kỳ sở bất dục, vật thi vu nhân 己所不欲, 勿施于人
 Lang tâm cầu phế 狼心狗肺
 Lập thân xử thế 立身处世
 Lực bất thắng nhiệm 力不胜任
 Lục lâm hảo hán 绿林好汉
 Lực bất tòng tâm 力不从心
 Lượng nhập vi xuất 量入为出
 Lưu phương bách thế 流芳百世

373. TUỔI TRÂU

Người tuổi trâu nhẫn nại, ít nói. Họ có sức truyền cảm nên dễ lôi kéo người khác tin mình. Tuy vậy, họ lập dị và khá cuồng tín. Nếu có ai ác cảm với họ thì chính vì lý do này. Tuy nhiên, người tuổi trâu lại rầy dễ nổi nóng và cục tính, Tốt nhất là đừng để họ nổi nóng vì

họ chẳng e dè gì đâu. Họ khéo tay và có thể tự làm mọi vật dụng. Quyết định rất nhanh và rất ghét những rắc rối trong công việc của mình. Người tuổi trâu xem tình cảm trai gái như một thứ trò khó hiểu và thái độ lạnh nhạt này gây nhiều khó khăn trong việc thông cảm của gia đình với họ. Chẳng đầu ở đời nói chung là hạnh phúc, chẳng giữa hay gặp rắc rối trong gia đình hay hôn nhân. Vào thời kỳ này họ dễ mất những người họ đã từng kính phục. Chẳng cuối thì êm đẹp, mặc dù có một số khó khăn cần khắc phục.

Hôn nhân hợp với tuổi rắn, tuổi gà hoặc tuổi chuột. Kỵ với người tuổi ngựa, chó và tuyệt đối xấu với tuổi dê.

374. GIỮ THỂ DIỆN CHO NHAU

Trong “ *Bộ luật về Hôn nhân Hạnh phúc*” có quy định ở Điều 3 thế này:

“Người chồng không được công khai lăng mạ vợ nơi tiệc tùng. Anh ta làm thế là xúc phạm tới lòng tự trọng của cô. Chẳng hạn, nếu người chồng cho rằng món trứng rán phòng của vợ anh rán cứng đơ như “găng tay đánh cricket” thì để khi về nhà hãy nói, chứ không phải là kêu toáng lên ngay trong bữa tiệc khi món trứng này được trình trọng mang ra. Luật này cũng áp dụng cho người vợ. Cô ta không mấy may mắn, hòa đồng với các bạn trai hoặc bạn gái của chồng mình khi anh chàng đang thao thao pha trò một cách vô duyên, nhạt nhẽo rằng: anh ta khiêu vũ như là Giáo hoàng Hartford, hoặc anh ta bị nhốt trong sân nuôi thú của bọn trẻ con mà không cách nào ra ngoài được. Mọi cuộc vui rồi cũng đến lúc tàn, và người chồng hay người vợ, khi đã ngồi taxi trở về nhà mới chợt khám phá ra đó là địa ngục trần gian”.

Trích “ Truyện vui Anh-Mỹ” của NHC

375. TẾT TRUNG THU VÀ LÀNG NGHỀ

Nói đến Tết Trung thu, ai cũng nhớ đến bánh nướng, bánh dẻo và cốm Vòng. Bánh nướng bánh dẻo hiện được sản xuất tại nhà máy, với các khuôn nhựa. Tuy nhiên, khuôn gỗ vẫn còn duy trì tại một địa điểm duy nhất, trong một cửa hàng gỗ duy nhất ở phố Hàng Quạt, Hoàn Kiếm, Hà Nội. Khuôn gỗ tốt hơn khuôn nhựa cả về hình thức lẫn chất lượng bánh. An toàn khi dùng khuôn gỗ và có hoa văn chính xác, sâu và đẹp do đục đẽo thủ công là đặc điểm của hàng truyền thống này. Cốm Vòng cũng vậy, bây giờ cả làng Vòng chỉ còn có 9 gia đình theo đuổi cái nghề mất công, tinh xảo này, với cách rang, sấy, giã bằng cối tay, v.v. mà do người cao tuổi ở thôn này làm.

Ngẫm xem, vẫn có người duy trì nghề truyền thống, quý giá lắm thay !

(Nhân Tết Trung thu Bình Thân-2016)

376. MỖI NHÀ MỖI CẢNH

Có việc cần tiêu, chợt nghĩ đến Thúc có thể giúp được mình, tôi phôn cho bạn và Thúc mời tôi đến. Ngôi nhà này tôi chưa đến bao giờ, vì Thúc vừa mua năm ngoái. Cứ tưởng bạn thêm được nhà do làm ăn phát đạt. Ai dè, anh đã phải bán căn hộ chung cư cao cấp để mua căn nhà nhỏ này. Lý do thật đơn giản: đời dư tiền để trị bệnh. Anh mắc căn bệnh ung thư quái ác,

mỗi tháng tốn đến 30 triệu đồng thuốc thang ! Thấy tình cảnh bạn cũng chẳng khâm khá hơn mình là bao, sức khỏe lại tồi tệ thế, nên tôi chẳng có ý vay mượn gì nữa. Tuy nhiên, khi biết hoàn cảnh tôi hiện nay, anh áy náy lắm, cứ bàn cách tháo gỡ. Tôi cảm ơn anh và thầm nghĩ: Anh thật là tốt, hoàn cảnh của mình như thế mà vẫn muốn giúp bạn bè. Khi từ biệt anh ra về, anh còn dặn tôi có gì cứ phân, cùng trao đổi chia sẻ, có khi tìm ra được lối thoát cũng nên !

Ôn cố tri tân 温故之新
 Phú quý bất năng dâm 富贵不能淫
 Quang minh chính đại 光明正大
 Quần long vô thủ 群龙无首
 Quốc kế dân sinh 国计民生
 Sơn cao thủy hiểm 山高水险
 Sơn minh thủy tú 山明水秀
 Sơn thủy tương liên 山水相连
 Sinh tử tồn vong 生死存亡

377. THÀNH NGŨ HÁN THÔNG DỤNG (M-S)

Mã đáo thành công 马到成功
 Mục trung vô nhân 目中无人
 Nam chinh Bắc chiến 南征北战
 Nan giải nan phân 难解难分
 Ngôn ngoại chi ý 言外之意
 Nhân định thắng thiên 人定胜天
 Nhất cử thành danh 一举成名
 Nhất hô bá ứng 一呼百应
 Nhất nhật tam thu 一日三秋

378. TUỔI HỔ

Người tuổi hổ nhạy cảm, dễ xúc động, có khả năng suy nghĩ sâu sắc và yêu thương mãnh liệt. Họ rất được kính nể, nhưng hay xung khắc với người hơn tuổi hoặc hơn họ về địa vị. Họ thường được đánh giá cao hơn so với thực tài. Người tuổi hổ có thể do dự khi đứng trước quyết định hệ trọng; đến khi dám quyết thì đã lỡ mất thời cơ. Thiên cận, họ chẳng mấy lúc chịu tin ai.

Họ quả cảm và kiên trì. Hay vị kỷ và bướng bỉnh nên chẳng phải bao giờ cũng là chỗ đáng nhờ vả. Ở Nhật Bản, năm hổ vẫn thường được coi là năm tốt để sinh con, nhất là con trai. Có người tuổi Hổ, trong nhà có thể tránh được Ba đại họa: trộm cắp, hỏa hoạn và ma quỷ.

Đối với người tuổi Hổ, chặng đầu và chặng cuối yên hàn, xuôn xẻ, còn chặng giữa phải đương đầu với nhiều khó khăn. Nếu chặng này không thu xếp được thì họ có thể khó khăn nhiều hơn khi về già.

Tuổi Hổ hợp với tuổi Ngựa, Chó và Ròng trong nhân duyên, rồi đến tuổi chuột, Trâu, Mèo... Kỳ nhất là tuổi Rắn và tuổi Khi

379. ĐIỀU CẢM KỴ

Cái bàn trang điểm của người vợ là thứ bất khả xâm phạm. Đó là một nơi ở trong nhà mà người chồng phải tránh xa và không được đụng chạm tới. Vậy mà mấy ông chồng thường thường bậc trung lại cứ bị hút vào như thể có nam châm; nhất là khi họ mang những thứ ẩm ướt, đầy dầu mỡ, nhớp nhúa như cái bản lề vụn nát, cái nắp trục xe, thậm chí cả lưỡi dao máy xén. Cái cố đầu tiên biện minh cho việc mang những thứ xa lạ này vào tận phòng ngủ của vợ là họ cần tìm "mảnh giẻ cũ" để lau chùi chúng. Nhưng mà làm gì có giẻ lau ở chôn phòng the, vậy mà mấy ông chẳng chịu biết cho. Họ lục lọi trong các hòm cũ, trong tủ nhỏ, ngăn kéo phòng làm việc hòng tìm được mảnh vải vừa ý, nhưng

trước tiên là phải đặt cái thứ đầy dầu mỡ ấy lên bàn trang điểm đã. Người vợ đau buồn có thể chỉ trích cái thói " phá hoại nghệ thuật" ấy, hoặc khóa cửa phòng ngủ của mình lại và tốt nhất là tống cổ ông chồng ấy ra ngoài.

Trích " Truyện cười Anh-Mỹ" của NHC

380. TÂM SỰ CÙNG BẠN GÁI

“Minh còn nhớ Tết năm ấy, khi mười tám tuổi, lần đầu tiên mình nhận được một bài thơ chúc tết. Tất nhiên là của người ấy rồi:

*Năm nói chúc em yêu
Được mạnh khỏe hơn nhiều
Duyên xinh và tươi trẻ
Hạnh phúc biết bao nhiêu*

Thế rồi người ấy phải đi sơ tán, không còn ở gần chỗ quê mình nữa. Trong bài “ *Từ miền Trung du*” gửi cho mình, anh ấy viết:

Anh viết cho em giữa một chiều

*Ngày tàn đang hết, gió đang lên
Thần thơ dạo bước trên đường vắng
Đã nhớ em rồi, lại nhớ thêm*

Khi ấy là mùa thu. Mình nhớ nhất đoạn này:

*Thu ấy gặp nhau có đâu ngờ
Thu qua quyến luyến phải chia ly
Thu này cũng chẳng gần nhau nữa
Thu nào đời mới thật vui tươi !*

Có lần gặp người ấy, mình đưa một mảnh vải nhuộm màu xanh lá cây do mình dệt để anh khoác khi có máy bay trên đường đi công tác. Thế mà cũng có thơ:

*Này đây mảnh vải ngụy trang
Do tay em dệt, tặng chàng đi xa
Tình ta mãi mãi không nhòa
Xanh tươi màu vải, mặn mà lòng em*

Còn có rất nhiều bài thơ như : *Một ngày, Đi tàu, Nhớ em, Đêm mưa, Mừng sinh nhật Em, Đôi mắt...* anh viết trong năm 1965, có bài gửi cho mình, có bài sau này mình mới được đọc. Ôi ! những lời lẽ chân tình và thiết tha biết bao, mình làm sao quên được ! "

Trích " Mỗi cây mỗi hoa " của NHC

381. BỘ LUẬT VỀ HÔN NHÂN HẠNH PHÚC

Chẳng có ai bắt tôi phải vội vàng công bố một Bộ Luật để duy trì Hạnh phúc của Hôn nhân và bảo tồn cái phòng the tĩnh lặng bên lò sưởi ấm áp kia. Ý tưởng này đến với tôi vào một ngày, khi chính mắt tôi chứng kiến một đôi vợ chồng ở căn hộ đối diện với sân nhà tôi đang khoa chân múa tay, đập bàn và vớ cả những tác phẩm nghệ thuật để ném nhau. Tôi cũng chẳng nghe được họ nói gì, nhưng theo sự quan sát thì chàng (hoặc nàng) đã cự kỳ phẫn nộ.

Căn hộ của họ khi bắt đầu sinh chuyện thì rất yên tĩnh và bày biện rất chi là thẩm mỹ. Không may may tin được rằng, giờ đây họ đứng bên lò sưởi, dùng một thanh ghi lò làm gậy để vục bức tượng Royal Doulton xinh xắn. Nàng cong cớn tiến về phía chàng, còn chàng thì đứng thế thủ đằng sau cái ghế bành lớn. Tôi chẳng biết cái gì đã mở đầu cho cuộc chiến đấu đầy kịch động nhưng đắt giá đến như vậy và tôi cảm thấy phiền muộn về cái danh từ chung những người chồng và những người vợ. Và chính tôi thấy mình phải soạn thảo một Bộ luật riêng của tôi về Hôn Nhân Hạnh Phúc.

Trích " Truyện cười Anh-Mỹ " của NHC

382. THÀNH NGỮ HÁN THÔNG DỤNG (T-X)

Tế thủy trường lưu 细水长流
Thành gia lập nghiệp 成家立业
Thành tâm thành ý 诚心诚意
Thị nhi bất kiến 视而不见
Thiên phương bách kế 千方百计
Thiên quân vạn mã 千军万马
Thiên sơn vạn thủy 千山万水
Thiên tải nhất thì 千载一时
Thọ tỉ Nam Sơn 寿比南山
Tiên thiên bất túc 先天不足
Tiền nhân hậu quả 前因后果
Tiền trảm hậu tấu 先斩后奏
Tọa hưởng kỳ thành 坐享其成
Tọa lập bất an 坐立不安
Tọa mã khán hoa 座马看花
Tọa sơn quan hổ đấu 座山观虎斗
Toàn tâm toàn ý 全心全意
Tương kế tựu kế 将计就计
Thanh đông kích tây 声东击西
Thập toàn thập mỹ 十全十美
Thiên la địa võng 天罗地网
Tứ hải chi nội giai huynh đệ 四海之内皆兄弟
Túc trí đa mưu 足智多谋
Tự cấp tự túc 自给自足
Tự cao tự đại 自高自大

Tự lực cánh sinh 自力更生
Tự tư tự lợi 自私自利
Vạn cổ trường tồn 万古长存
Vạn cổ trường thanh 万古长青
Vạn sự hanh thông 万事亨通
Văn như kỳ nhân 文如其人
Vong ân bội nghĩa 忘恩负义
Xuất đầu lộ diện 出头露面
Xuất khẩu thành chương 出口成章
Xuất kỳ bất ý 出其不意
Xuất ngôn bất tòn 出言不逊
Xuất sinh nhập tử 出生入死

Trích "Sổ tay từ thông dụng Hán-Việt" của NHC

383. TUỔI MÈO

Người tuổi Mèo vận rất đỏ. Họ ăn nói lưu loát, có tài và rất tự trọng. Khiêm nhường, biết giữ gìn ý tứ, có đức hạnh, có một thị hiếu hoàn hảo. Tuổi Mèo thích giao thiệp, và người ngoài rất quý mến họ. Họ bao giờ cũng gặp may trong kinh tế. Họ thích bịa chuyện, nhưng bịa đặt rất tinh khôn, tài tình. Những điều bịa họ luôn tránh đề cập đến trong câu chuyện. họ gắn bó với những ai họ cảm mến, nhưng lại hết sức cách biệt với những người thân trong gia đình, không mặn mà với bạn bè và họ hàng. Họ không dễ mất bình tĩnh và tránh câu giận. Đặc biệt thành đạt trong kinh doanh, nếu ai đã ký hợp đồng với họ thì không dễ tháo lui được.

Về khí chất, người tuổi Mèo thuộc loại ưa ưu tư, dễ mũi lòng, thậm chí rất mau nước mắt. Người tuổi này có vẻ mô phạm, song không am hiểu tình hình lắm do không thích tìm thêm thông tin. Số họ rất đỏ trong những trò cờ bạc, đỏ đen, bởi miễn cảm khi chọn bài, đặt cửa. Người Nhật rất dè dặt khi cư xử với người tuổi Mèo’

Đời người tuổi này thường an nhàn suốt ba chặng đời người, nếu họ không gặp những tình cảnh cực kỳ nguy nan.

Tuổi Mèo nên kết hôn với tuổi Dê, Lợn hoặc Chó. Với Rồng và đặc biệt là Chuột và Gà thì đặc biệt xung khắc.

Sách đã dẫn của NHC

384. KHÁCH VIP

Trong Thế Chiến thứ hai, việc đi lại bằng máy bay rất khó khăn, thường chỉ dành cho người có cương vị quan trọng trong chính phủ và quân đội.

Ông Brown công tác tại một cơ quan trong thời gian chiến tranh. Là dân sự nhưng ông chịu trách nhiệm những việc cơ mật. Trừ một số rất ít người có quan hệ, còn chẳng ai biết ông quan trọng tới mức nào.

Có một lần ông phải đến Edimburgh để giảng bài cho một số vị lãnh đạo địa phương. Nhưng đến phút chót, có một sĩ quan cao cấp của quân đội ra sân bay. Vì vậy, chỗ của ông Brown phải nhường lại cho vị này, vì thế ông không đến Edimburgh để giảng bài được.

Mãi sau này ông mới hay tin người sĩ quan lấy chỗ của ông là một trong những người phải đến nghe bài giảng của ông.

Trích "Truyện vui Anh-Mỹ" của NHC

385. TẮM SUỐI NƯỚC NÓNG

Chiều nay chúng tôi rời Quảng Châu đi nghỉ đông sau một thời gian làm việc khẩn trương tại địa điểm cuối cùng trên đất Trung Hoa. Chúng tôi đến Ôn Tuyền, tức Suối Nước Nóng sau 3 giờ xe chạy. Trời mưa sập sùi. Cửa kính ô tô mờ đi vì nước đọng nhưng cũng đủ để tôi ngắm nhìn cảnh bên ngoài. Xe dừng lại trước một biệt thự 3 tầng xinh xắn. Phong cảnh ở nơi này thật nên thơ với dòng suối nhỏ uốn quanh biệt thự. Đáng chú ý là trong đó có một đoạn suối có nước nóng. Người ta đã xây bể bao bọc, bảo vệ nơi đó và dẫn nước suối nóng vào các phòng tắm trong biệt thự. Nước nóng đến 70-80 độ. Nghe đâu biệt thự này dành riêng cho các thủ trưởng ở Bắc Kinh và các khách quốc tế. Tôi tranh thủ tắm, ngâm hàng giờ trong suối nước nóng, bao nhiêu mệt nhọc của những ngày qua tan biến đâu hết.

Tất nhiên là điều kiện ăn uống ở đây khá sang và đầy đủ. Trong chuyến đi này, ở đây tôi cũng gặp lại mấy ông bạn Indonesia, có duyên với chúng tôi nên đi đâu cũng thấy: cùng đến Bắc Kinh, Thượng Hải, nay lại gặp nhau ở Quảng Châu này.

Và chiều hôm sau, khi từ biệt Ôn Tuyền về Quảng Châu, các bạn Indonesia đã lưu luyến chia tay chúng tôi, vừa ra hiệu vừa nói:” Chúc các anh về Hà Nội bình yên!

Trích "84 ngày xa nước" của NHC

386. MƯỜI MÔN PHỐI HỢP MỚI

Trường cùng tuổi Hồ với tôi nhưng kém tôi một giáp. Học giỏi, làm giỏi, tài ba thì khỏi phải nói về con người này. Anh mất ba năm trước đây khi đang ngồi trong một phòng họp vì kiệt lực. Tôi nhớ anh nhiều, trong đó có cả tài hài hước của anh. Ví như cái chuyện này.

Trong tiệc cưới con một anh bạn chúng tôi, anh bảo: Nước mình sẽ đăng ký mười môn phối hợp trong kỳ Seagame tới đây, nhưng chưa chắc đã được duyệt, vì khó đấy. Mọi người chưa hết ngạc nhiên thì anh bảo. Mười môn là những môn này:

1. Đánh trống bỏ dùi
2. Gấp lửa bỏ tay người
3. Bóc ngắn cắn dài
4. Thọc gậy bánh xe
5. Đâm bị thóc chọc bị gạo
6. Ăn cháo đãi bát
7. Qua cầu rút ván
8. Đầu voi đuôi chuột
9. Hắt nước theo mưa
10. Sống chết mặc bay...”

387. TUỔI RỒNG

Người tuổi Rồng thừa thãi sức khỏe, họ lại rất năng nổ nhưng dễ bị kích động và mất thăng bằng, không tự

kiềm chế được mình. Họ sống lương thiện, nhạy cảm và gan. Người tuổi này không thích vay mượn, được thiên hạ kính nể, có thể lực. Không đạo đức giả, không màu mè sĩ diện, họ chân thành khi phân xử, dễ thuyết phục người khác. Hết lòng vì công việc, nhưng vì quá nhân đức nên có khi bị lôi kéo vào việc xấu mà không hay.

Người tuổi Rồng ít khi kết hôn vào tuổi hoa niên, không ít người ở vậy cho đến già. Nói chung người tuổi này khá thành đạt.

Thời trẻ hay gặp trắc trở, lớn lên gặp chuyên thăng trầm, về già lại nhàn nhã.

Về đường nhân duyên, họ hợp với tuổi Chuột, Rắn, Khỉ hoặc Gà. Kỵ: tuổi Trâu, Rồng và nhất là Chó !

Trích " Năm sinh với cuộc đời và tính cách con người "
Dịch từ tài liệu của Nhật Bản, NHC

388. LÂM CẨM Ở VƯỜN

Anh ấy đang làm gì ở vườn vậy ? Về nghĩa đen, hiểu là anh ấy đang làm việc vất ở trong vườn, đại để là trồng hoa, tía cảnh, ngắm cảnh... Về nghĩa bóng, hiểu là anh

ấy về vườn, sau nhiều năm công tác đến hồi về hưu. Cả hai nghĩa ấy đều đúng cả. Đọc mấy vần thơ anh gửi cho tôi thì rõ:

*Bốn mươi năm diễn trò đời
Dọc ngang thế sự,
Cuộc chơi hết rồi !
Bây giờ tìm chốn thanh thoi
Một khoảnh vườn nhỏ:
Đất, Trời cùng Ta !
Bao giờ Trời gọi đi xa
Mảnh vườn để lại
Làm quà Trần gian*

Anh ấy tự cho mình là lâm cẩm. Không lâm cẩm đâu. Hơn bốn mươi năm lăn lộn trong nghề, cái nghề mai đây mai đó, xây xong lại đi. Đi khắp chốn khắp nơi, kể cả sang tận xứ sở của triệu voi ! Anh không còn nhớ mình đã làm bao nhiêu con đường, chịu trách nhiệm xây dựng bao nhiêu công trình giao thông nữa, nhưng cũng tự hào về những việc mình đã làm, đã bỏ công sức ra. Trong thơ, anh tự bảo rằng mình “ diễn trò đời ” xong rồi, bây giờ “ tìm chốn thanh thoi ” để nghỉ ngơi. Về vườn, vừa có ý nghĩa về nghĩa đen và nghĩa bóng. Có lẽ vì thế anh đặt tên cho tập thơ “ *Lâm cẩm ở vườn* ” gửi tặng tôi .

Trích “ Mỗi cây mỗi hoa ” của NHC

389. NGƯỜI MẸ CÔ ĐƠN

Bà không về nước hơn ba mươi năm nay rồi. Nghe đâu đến tuổi về hưu, bà được đưa vào nhà dưỡng lão

tại một vùng hẻo lánh ở đất nước Italia xa lạ này. Nơi đây tập trung những bà cụ cô đơn. Bà vẫn còn khỏe ở cái tuổi thất thập có dư, thỉnh thoảng một cú phôn, một lá thư không đầu không đuôi bay về nước. Người thân cũng thương bà, nhưng bà thích như vậy. Bà muốn người trong nước thỏa chí tưởng tượng ra cảnh sống của bà.

Bà cũng làm thơ cơ đấy, và rõ ràng là đã có lúc nhớ quê hương qua những dòng như thế này:

Nắng ngả màu thương nhớ

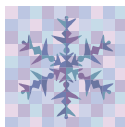
Hoa ngát hương lời thề

Gió lay cành khẽ hỏi:

“Lady đang tìm ai?”

Muốn nói gì thì đó là một cuộc sống của một người đàn bà thực sự cô đơn.

Trích” Mỗi cây mỗi hoa” của NHC

390. VỢ CHỒNG BIẾT SỐNG CHUNG

Khi người chồng đọc báo oang oang, người vợ ngồi thư giãn ở ghế, yên lặng và chăm chú nghe. Nếu anh chàng định chuyển sang đọc mục” Diễn đàn nước Cộng

hòa”, trong đó có bài nói về côn trùng phá hoại cây du, hoặc giải thích tầm quan trọng của trận quyền Anh tranh giải thì không để đâu, vì cô vợ đang giả vờ lắng nghe. Cô không rung đùi, không vịn vẹo cái dây đồng hồ đeo tay, không giũa móng tay hoặc chấp tay lại như thể đang đánh muỗi. Người vợ tốt là người cứ để cho muỗi cắn, không nhúc nhích khi chồng đang lớn tiếng đọc báo.

Người vợ cũng không nên ngắt lời chồng để sửa lỗi chồng khi phát âm sai, hoặc để bảo chẳng đi bít tất trái. Khi chồng đọc xong, người vợ không nên bàn ngay đến những đề tài không thích hợp. Khôn ngoan nhất là nói:” Hay thật, nhất là cái bài vừa rồi, thật là tuyệt!”. Thâm chí, nàng còn khen chàng về cách diễn cảm và sự am hiểu chính sách, am hiểu về sâu căn cây du hoặc quyền Anh. Nếu người chồng không khéo léo hỏi lại để kiểm tra nàng có thật chú ý hay không, thì tốt nhất là nên nhảy lên và kêu:” Thú vị thật!” rồi rút lui vào trong bếp làm mấy việc lật vật không cần thiết. Điều này có thể làm cho người chồng nghĩ là đùa cợt hoặc không. Và hy vọng rằng cô nàng được bình an vô sự.

Trích” Truyện cười Anh-Mỹ” của NHC

391. ĐÔI XỬ KHÉO LÉO NHÉ !

Nếu người vợ quen nói:” Sao lại có cái hạng đàn ông như thế ?”và người chồng cũng lại bảo:” Ô, ai mà chẳng biết tông các mục ấy rồi!” thì sớm muộn gì họ sẽ ngày càng xa nhau . Cách vợ đũa cả nắm kỳ quặc ấy có tác dụng làm giảm uy tín cá nhân từ tên tuổi cụ thể sang nặc danh trong một tập thể cũng mập mờ nốt. Người vợ kịp đi tới chỗ chồng khi anh ta rần rúng trong cái chảo khô khốc thì cũng không nên liệt chồng mình vào cùng loại với những người đàn ông khác, mà phải tặng thưởng danh hiệu xuất sắc. Cô vợ có thể nói, chẳng hạn : Anh George, trên thế giới này chẳng có chàng trai nào cố gắng làm được như vậy đâu !” Tương tự, khi người chồng thấy vợ khởi động xe ô tô mà không vận bộ phận đánh lửa, chẳng chịu nhờ người làm vườn hay ai đó đi qua. Khi ấy chỉ nên bảo rằng :” Ô, tốt rồi, em xem này !” thay vì chọc tức:” Này Nelly, anh đã gặp hàng tá đàn bà rồi nhưng chẳng có người nào cần gót được em!”.

Trích “ Truyện cười Anh-Mỹ” của NHC

392. TUỔI RẮN

Người tuổi rắn thường được kính nể, bởi họ khôn ngoan, sáng trí và giàu nghị lực. Vận họ đổ lạ thường. Họ có thể đạt được hết thảy những gì họ thích. Người tuổi rắn rất háo danh và bao giờ cũng ăn mặc rất sang trọng. Họ vị kỷ và khá keo kiệt, nhưng nếu ai gây được thiện cảm, họ sẵn lòng cứu giúp. Lắm lúc, họ đỡ đầu tận tình đến mức kẻ khốn đốn chẳng mấy chốc đã phải tìm cách tránh xa. Người tuổi rắn thường chẳng bao giờ tin ai hết, nên họ chỉ trông cậy vào dự cảm bản thân. Họ sẵn sàng lật nhào hết thảy, chỉ cốt đạt được đích mà họ đã định.

Đàn ông sinh năm Rắn đều rất đa cảm và nồng nàn trong tình yêu; còn đàn bà tuổi này đều là phụ nữ có nhan sắc hơn người, Lời khen nịnh được cô gái Nhật rất thích, với cái danh:” Mỹ nhân tuổi Ty”. Người tuổi Rắn cũng rất lãng mạn và dễ siêu lòng.

Tuổi Rắn, về nhân duyên thì hợp với tuổi Trâu, Gà, rồi đến Chuột, Mèo, Rong, Rắn... Xung khắc với tuổi Hồ và Lợn !

Trích “ Năm sinh với cuộc đời và tính cách con người” của NHC

393. KHAI BÚT XUÂN TÂN MÃO

Này năm Tân Mão đã đến rồi
Bảy tư xuân lại lá còn tươi
Sự nghiệp không lo mà vẫn tới
Gia đình êm ấm đẹp thêm đời
Mười lăm năm nghỉ làm theo lịch
Cũng bấy nhiêu năm bận thân mình
Dăm ba công việc vui là chính
Mấy quyển sách in góp mấy lời
Chỉ mong mãi mãi mùa Xuân tới
Mầm lá xanh tươi thắm sắc đời

Trích “Đời là biển cả” của NHC

394. HẬU QUẢ XÃ HỘI CỦA THỦY ĐIỆN & MÔI TRƯỜNG XUNG QUANH

Trả lời một số bạn về “*Tác động của công trình thủy điện đến tình hình xã hội ở khu vực xây dựng công trình*”:

Trước hết là phải di dời dân ra khỏi khu vực công trình và vùng sẽ bị ngập nước. Tác động tiêu cực thứ hai là sự thay đổi điều kiện khí hậu, sinh thái sẽ gây ảnh hưởng đến sức khỏe và hoạt động trong đời sống của nhân dân. Ngoài ra, có thể có những thay đổi điều kiện tác động của công trình thủy điện đến môi trường thiên nhiên.

Quá trình di dời, tái định cư cho người dân từng sống ở khu vực công trình thủy điện là vấn đề phức tạp nhất. Để di dời dân, cần phải xây dựng các điểm tái định cư thuận tiện cho sinh hoạt, phải xây dựng các công trình kỹ thuật, tạo thành tổ hợp các công trình văn hoá - xã hội. Ngoài ra, các dự án công trình thủy điện phải được xem xét phù hợp với quy định của luật pháp hiện hành về đền bù giá trị công trình.

Trong các dự án công trình thủy điện hiện đại, người ta xem xét toàn bộ các biện pháp có liên quan với nhau và được trình bày trong một phần đặc biệt. Gọi là “Chương trình xã hội xây dựng”. Mục tiêu của chương trình này là nhằm giảm nhẹ căng thẳng về xã hội, giảm tác động tiêu cực của công trình đến đời sống xã hội, cải thiện điều kiện sống cho người dân địa phương.

Theo “Biến đổi khí hậu & Xây dựng” của NHC

395. TỪ ĐIỂN NGÔN NGỮ THỰC HÀNH

Từ điển ngôn ngữ thực hành bao quát những từ vựng cần được sử dụng trong các tài liệu thông dụng hiện đại. Chúng phản ánh ngay trong các thành ngữ trên thế giới hiện nay. Nói cho có hình ảnh là nó quét được một “gam thực hành” khá rộng và đầy đủ. Điều cốt yếu là phải đáp ứng các đối tượng đông đảo người sử dụng, tra cứu. Muốn vậy, cần đưa vào từ điển một số có hạn từ xã hội-chính trị, tổ hợp các thành ngữ phổ biến nhằm minh họa rõ thêm các mặt ngữ nghĩa khác nhau của từ, cách dùng và khả năng kết hợp. Ngoài ra, cần làm hiểu rõ thêm về nội dung truyền thông (phát thanh, truyền hình), đọc sách báo và những tác phẩm văn học không phức tạp lắm. Đó là nội dung của từ điển thực hành đối chiếu song ngữ.

Đối với từ điển thực hành tương giải thì cần đảm bảo bao quát được những từ thật cần thiết của một ngôn ngữ (ví dụ: tiếng Anh, tiếng Pháp, tiếng Nga, v.v.) hiện nay. Phản ánh những thông tin cô đọng nhất về ngôn ngữ hiện đại, có nghĩa là trên nền chung của các thuật ngữ hiện đại của một ngôn ngữ. Từ điển thực hành này phải phục vụ được tất cả những người sử dụng ngôn ngữ đó, tạo điều kiện tra cứu thuận lợi và đầy đủ cho họ. Cần lưu ý rằng không những có các từ vựng cần thiết “truyền thông tin” cho người nghe trong các bài nói trong các phương tiện truyền thông mà còn cho phép đọc hiểu các tác phẩm cổ điển. Đối với loại từ điển thực hành này, tùy mức độ, có thể bổ sung trong phần phụ lục các nội dung thiết thực như: ký hiệu toán học, đơn

vị vật lý, yếu tố hoá học, bảng tiền tệ thế giới, những châm ngôn chính (của ngôn ngữ đó), bảng chia động từ, bảng tóm tắt ngữ pháp.

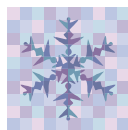
Bài viết cho T/C Từ điển học & Bách khoa thư của NHC

396. KIẾN TRÚC CẢNH QUAN

Nghệ thuật và kỹ năng thiết kế và quy hoạch cảnh quan. Các nhà kiến trúc cảnh quan quan tâm đến việc cải thiện các phương thức mà con người tương tác với cảnh quan, cũng như việc làm giảm các tác động tiêu cực mà con người gây ra cho cảnh quan. Lịch sử của kiến trúc cảnh quan phát triển từ các khu vườn, môi trường ngoài nhà ở của các nền văn minh cổ xưa cho đến cơ sở rộng lớn của những thiết kế về môi trường của thế kỷ 20. Ngày nay, các nhà kiến trúc cảnh quan tham gia vào các lĩnh vực đa dạng như thiết kế cảnh quan và đô thị, quy hoạch cộng đồng và khu vực, thiết kế vườn bên trong và bên ngoài, các công trình cao cấp và tiện nghi, quy hoạch sử dụng đất nông thôn và nông nghiệp, công viên, khu giải trí, khu di tích lịch sử và bảo tồn thiên nhiên, khôi phục và quản lý cảnh quan, các chương trình nghiên cứu, tiết kiệm năng lượng và nước, quy hoạch môi trường

Theo "Từ điển Bách khoa Xây dựng" của NHC

397. NHỚ LẠI THUỞ ẤY !

Chẳng ai lại như bà Tân. Ai đời công khai tâm sự với chồng là mình vẫn nhớ đến người yêu thuở ban đầu. Người chồng đã sống với Tân 42 năm rồi, cũng chẳng bức mình. Ông bảo: ai mà chẳng có những mối tình trước khi lấy chồng, lấy vợ. Tân cười bí hiểm mà rằng: những gì Tân nghĩ, Tân nhớ trong lòng, ông có biết được đâu. Tân bản thân nghĩ lại những ngày gặp người ấy khi mới mười bảy tuổi. Bây giờ mình vẫn còn nhớ như in mấy câu đầu của bài thơ người ấy thổ lộ tình yêu với mình:

*Một ngày tháng tám
Anh đã gặp em
Như người không quen
Như người xa lạ*

...

Hồi ấy, hai đứa, một ở thành phố, một ở quê, thỉnh thoảng mới có dịp gặp gỡ, nên cái chuyện tiền chân nhau là thường. Mình quên làm sao được cái bài “Tiễn em”, mấy câu cuối như thế này:

...

*Đường mòn em chẳng đi mau
Sao còn dừng lại, nhìn anh, lệ mờ
Anh về, bao nỗi bơ vơ*

Chỉ mong lại có những giờ bên em

Bây giờ mình đã có con, có cháu đầy nhà. Có đứa đã thành danh, ăn nên làm ra. Chồng mình cũng ung dung, khỏe khoắn. Mình cũng rảnh rỗi để lại nghĩ tới “cái thuở ban đầu lưu luyến ấy” khi cả vợ chồng mình đều ở trong cái Hội Người Cao Tuổi” rồi!

Trích” Mỗi cây mỗi hoa” của NHC

398. DỊCH THUÊ

1.

*Những ngày chúng mình còn dịch thuê
Mình lấy vợ ở phố Thuốc Bắc
Cậu ở phố Hàng Hòm
Có bà mẹ thương con
Đói vẫn sạch, rách vẫn thơm
Chúng mình thương nhau vì những ngày nghèo sơ
xác ...*

2.

*Nhìn quyển sách mình viết để trên bàn
Cũng có bàn tay cậu mò đến
Tới luận án mình bảo vệ lần đầu
Cũng có những biểu đồ cậu trang điểm
Từ những công trình mình bước vào thực nghiệm
Cũng có có bàn tay bạn bè triu mến nâng niu*

3.

*Tuổi bây giờ đã ngoại bảy năm
 Chẳng còn phải dịch thuê tất tưởi
 Lòng vẫn an, dầu thân không có lợi,
 Tâm vẫn yên, chẳng một phút buồn phiền
 Thiên hạ vì tham mà nhiều đũa gục đầu trong đêm tối
 Trần thế vì tiền mà lắm kẻ ngã xuống vực đen
 Cuốn sách lần này in để nhớ
 Những ngày dịch thuê mà tình càng bên nhau gắn bó...*

Đây là bài thơ của GS.TS Đào Ngọc Phong dâng tặng tôi, in tại tập thơ “Trường Y – Ký ức trong tôi –“ (Nxb. Thanh Niên 2012)

399. HỌ CHĂNG GIÀU ĐÀU !

Jim là người rất thông minh nhưng không chăm chỉ lắm. Anh lý giải:”Mình làm việc nhiều, nếu có kiếm được nhiều tiền thì chính phủ cũng tước đoạt gần hết. Mình chỉ nên làm những việc nhẹ nhàng, kiếm được nhiều tiền mà chính phủ không hay biết gì.

Thế là anh trở thành một kẻ ăn cắp. Anh ta không tự thực hiện mà thuê người làm việc đó. Bọn này thông minh bằng anh thế nào được, nên mọi việc do anh sắp xếp cả.

Một hôm, trong khi đang dò la xem nhà nào giàu để ăn cắp, Jim sai tay chân đến một ngôi nhà to đẹp ngay của ngõ thành phố.

Khi đó, trời đã chạng vạng, tên này nhìn qua cửa sổ thì nhìn thấy một người đàn ông trẻ và một cô gái đang cùng chơi bản nhạc *duo* (bản nhạc chơi đôi) trên đàn piano. Hắn trở về báo với Jim:’ Gia đình này chẳng giàu đâu, hai người phải chơi chung một cái đàn mà!’.

Trích” Truyện cười Anh-Mỹ” của NHC

400. KẾT THÚC 4 TẬP TRUYỆN 100 CHỮ

Thế là tôi đã viết xong 400 mẩu truyện trong 4 tập TRUYỆN 100 CHỮ. Tập đầu tiên hoàn thành năm 2009 và 3 tập sau kết thúc vào năm 2016.

Truyện tuy quá ngắn, nhưng được bạn bè, người thân và các độc giả của TỦ SÁCH KIM THI hưởng ứng, hoan nghênh. Đặc biệt là các độc giả của kênh Saigonocean.com.

Nhân đây, tôi xin chân thành cảm ơn các bạn đọc trong và ngoài nước đã động viên, tiếp lửa để tôi có sức viết, tuy đã ở tuổi U80.

Đúng như lời nói đầu mỗi tập là:

Nhớ gì kể nấy

Nghĩ sao viết vậy

Trong trăm chữ ấy

Việc mình

việc người,

việc Đông-Tây

... thì chắc chắn các câu chuyện không phải lúc nào cũng vừa lòng người đọc. Rất mong các độc giả thông cảm cho.

Xin trân trọng cảm ơn !

TRẦN TOÀN XƯƠNG
tức **Nguyễn Huy Côn**

Truyện 100 chữ - Tập 4
SÁCH KIM THI SỐ 39
Xong ngày tháng 9 năm 2016
File: 100chu4

mục lục

TẬP 4 (301-400)

Bà Bông buôn bán 341
 Bệnh nhân phòng 306 323
 Biết rồi, khô lắm, nói mãi ! 347
 Bộ Bách khoa toàn thư đầu tiên của Việt Nam 311
 Bộ luật về Hôn nhân Hạnh phúc 381
 Bức ảnh kiến trúc đẹp 358

Cảm hứng từ Văn Miếu II 371
 Cảm ơn anh 319
 Cảnh Xuân 335
 Cây cầu đại lễ 306
 Chào Bắc Kinh 351
 Chiến tranh..từ điển 329
 Chuyến tàu đáng nhớ 324
 Có bao nhiêu lễ tết cổ truyền ? 308
 Có thể bạn chưa biết 334
 Coi chừng Môi trường trong thiên kỷ mới **320**
 Cuốn từ điển đầu tay của tôi 328

Dịch thuê 398
 Đã bốn mươi năm 365
 Đảm bảo toàn bằng da 312
 Đêm mưa 316
 Đến và đi 338
 Điều cấm kỵ 379
 Điều cần biết khi mới cưới **370**
 Đối xử khéo léo nhé ! 391

Giờ trang lịch sử 301
 Giữ thể diện cho nhau 374

Hậu quả xã hội của thủy điện ...394
 Họ chẳng giàu đâu ! 399
 Họa bài “ Năm mới” của Lê Hân 315
 Họa bài “ Gửi người trồng hoa” 327
 Họa bài “Tháng Tám 2015” của Lê Hân 346

Kết thúc 4 tập truyện 100 chữ **400**
 Khách VIP 384
 Khai bút Xuân Tân Mão 393
 Không cho vào nữa 353
 Không sợ máy tính 322
 Kiến trúc cảnh quan 396
 Kỹ Dậu tự thọ phóng tác 318

Lại thư giãn 352
 Lầm cảm ở vườn **350**

Lại tạm biệt 355
 Lầm cảm ở vườn 388
 Lúc đầu nó còn sạch 359

Món nếm 326
 Mỗi nhà mỗi cảnh 376
 Mười môn phối hợp mới 386

Nghỉ tay thư giãn 345
 Người đập vỡ đá 368

Người mẹ cô đơn 389
Nhà ngôn ngữ học đáng quý 304
Nhà và đất 364
Nhớ lại thuở ấy 397
Nhớ Tết năm nào **360**
Những ngày bình phục 343
Nóng giận mất khôn **340**
Nụ cười nước ngoài 356
♣
Ở hiền gặp lành 305
Pằng pằng 302
♥
Qua Tiền Đường 337
Quả trứng của Newton 331
Quảng trường Thiên An Môn 364
Quý hóa quá 339
♥
R, c quing c, o 96
R«b«t 72
♣
Sách tự học và sử dụng ngoại ngữ 267

♥
Tạm biệt Hàng Châu 349
Tạp vịnh về xây dựng 357
Tắm suối nước nóng 385
Tặng gì được đây ? 363
Tâm sự cùng bạn gái **380**
Tâm sự ngôi nhà ở tập thể cũ **330**
Tết Trung Thu và làng nghề 375
Thành ngữ chữ Hán thông dụng (A-D) 361

Thành ngữ chữ Hán thông dụng (Đ-H) 367
Thành ngữ Hán thông dụng (K-L) 372
Thành ngữ Hán thông dụng (M-S) 377
Thành ngữ Hán thông dụng (T-X) 382
Thành phố xanh 362
Thế giới có thứ tiếng chung ? 344
Thuật coi tướng chữ viết 307
Thư giãn chút nữa 348
Thư giãn một lát 333
Thừa thầy thiếu thợ 325
Trái đất và cái hộp thuốc lá 303
Trả đũa 317
Trẻ em thời @ V 309
Trẻ em thời @ VI 321
Trong buồng bệnh nhân **310**
Trùng tu bảo quản di tích 314
Tuổi Chuột 366
Tuổi Hổ 378
Tuổi Mèo 383
Tuổi Rắn 392
Tuổi Rồng 387
Tuổi Trâu 373
Tù điển Bách khoa Xây dựng đầu tiên ở VN 332
Tù điển Ngôn ngữ Thực hành 395

♣
Văn học thị trường 354
Văn trượt 336
Về quê Em 342
Việc làm đúng lúc 313
Vợ chồng biết sống chung **390**

Yêu chân lý 229

TỦ SÁCH KIM THI

SÁCH SỐ 39

ĐÔI DÒNG CẢM XÚC * VUI LÀ CHÍNH * 12 CON GIÁP *
 TRUYỆN 100 CHỮ (TẬP 1-4) * MÂY VẤN ĐỀ VỀ SINH THÁI
 KIẾN TRÚC*S Ở TAY TỪ THÔNG DỤNG HÁN-VIỆT* NHỮNG
 CON MÈO NHÀ BÀ EM * ĐỒ HỌA HIỆN ĐẠI ẬU MỸ * PHONG
 THỦY LÝ THUYẾT VÀ THỰC HÀNH*KIẾN TRÚC-MÂY VẤN ĐỀ
 CƠ BẢN * NỘI MẠNG BẤT ĐỘNG SẢN * MỘT SỐ VẤN ĐỀ TỪ
 ĐIỂN HỌC VÀ NGÔN NGỮ XÂY DỰNG-KIẾN TRÚC * MỖI CÂY
 MỖI HOA * NẠN NHÂN CỦA KHOA HỌC*TRUYỆN CƯỜI ANH-
 MỸ * BIẾN ĐỔI KHÍ HẬU & XÂY DỰNG * ĐỔI NÉT LỊCH SỬ
 KIẾN TRÚC HÀ NỘI * 84 NGÀY XA NƯỚC * PHONG THỦY
 TGM *PHONG THỦY CÔNG TRÌNH * TỪ ĐIỂN VIẾT TẮT*T
 HUỒ BAN ĐẦU * ĐẾM NĂM NĂM Ở * ĐÔI LẢ BIẾN CẢ * TỪ
 ĐIỂN DANH NHÂN KIẾN TRUC-XÂY DỰNG THẾ GIỚI * TỪ
 ĐIỂN THUẬT NGỮ VĂN HỌC NGHỆ THUẬT PHÁP-VIỆT,V.V...
